

Tuyển tập Đường Thi

TÂM MINH
2022

ĐÔI DÒNG TÂM SỰ...

Trong tháng cuối cùng của năm 2022 tôi chợt có nhiều thời giờ rảnh rỗi để ngồi đọc lại một số thơ phú. Thôi thì đủ mọi thể loại.

Tôi chợt thấy hoan hỷ khi đọc một số bài thơ được các thi sĩ đặt bút sáng tác theo hình thức “Đường Thi” vì chỉ trong có “7 chữ 8 câu” mà bài thơ chuyên chở được nhiều triết lý với tình ý thật thấm thía.

Quả thật đúng như lời thi sĩ Robert Frost từng nói: “Poetry begins in delight and ends in wisdom.”

Tôi nghĩ ý muốn sưu tập riêng một số bài thơ theo thể loại này để gom góp lại thành một “TUYỂN TẬP ĐƯỜNG THI”. Không ngờ ý tưởng này lại được nhiều thi hữu tán đồng và gửi một số bài “Đường Thi” do chính mình sáng tác để đóng góp.

Hy vọng sang năm 2023 có thể sưu tập được thêm nhiều văn thơ nữa để hoàn tất các tuyển tập kế tiếp.

Xin trân trọng giới thiệu các thi sĩ đóng góp như dưới đây:

TUỆ NGÀ.....	4
TRẦN QUỐC BẢO.....	11
CAO MỸ NHÂN.....	18
NHẤT HÙNG.....	25
NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG.....	32
TẠO ÂN.....	39
MINH THÚY THÀNH NỘI.....	44
NGÔ VĂN GIAI.....	50
THANH SONG KIM PHÚ.....	56
LÝ HIẾU.....	62
THY LỆ TRANG.....	68
ĐẶNG NGUYỄN.....	74
HUỆ THU.....	79
VÕ PHÚ.....	86
LÊ MỸ HOÀN.....	93
QUANG HÀ.....	97
UYÊN THÚY LÂM.....	103
HOÀNG HY.....	108
VƯƠNG THANH.....	114
TÂM MINH NGÔ TĂNG GIAO.....	121

T

TUỆ NGÀ

TIỂU SỬ:

- Tuệ Nga tên thật là Trần Thị Nga, sinh năm 1936 tại phủ Từ Sơn, tỉnh Bắc Ninh.
- Là Phật tử Gia Đình Minh Tâm, chùa Quán Sứ, Hà Nội.
- Làm thơ từ năm 17 tuổi, là hội viên thi đàn Quỳnh Dao, Sài Gòn trước 1975.
- Hiện sống cùng gia đình tại Portland, Oregon, miền Tây Bắc Hoa Kỳ.
- Cộng tác với các báo Quê mẹ, Đất mới, Hồn Việt, Văn, Làng văn, Thế giới ngày nay,

**Thời tập, Hoa mơ, Nguồn sống, Pháp
duyên, Hoa sen, Pháp âm, Viên giác, Dân ý,
Lạc Việt, Văn đàn, tạp chí Nguồn, Cỏ Thơm,
Trang Nhà Quảng Đức, Art2all.net, Đặc San
Lâm Viên.**

TÁC PHẨM:

- Suối (Giải Văn học nghệ thuật 1974)
 - Suối trầm tư (1982)
 - Mây hương (Thơ đạo 1987)
 - Chiều phố mây (1991) - Hoa sương (1994)
 - Hoa đài dâng hương (Thơ đạo 1995)
 - Nửa viên trăng (1997)
 - Lan hoa thi tập (Tuệ Nga, Phương Hồ
1998) - Suối hoa (1999)
 - Từ giòng sông trăng (2005)
 - Về bên suối Tịnh (2005)
 - Dòng Cỏ Nguyệt (2013)
- Có trên 90 bài thơ đã được phổ nhạc do
các Nhạc Sĩ Từ Công Phụng, Vĩnh Điện,
Ngô Mạnh Thu, Mạnh Bích, Mộng Lan,
Trọng Nghĩa, Trúc Tâm, Tô Mai Lễ, Nguyễn
Nhu, Giác An, Công Hoán, Nguyễn Tuấn,
Nguyễn Hữu Tân, Nguyễn Hoàng, Y Vũ, Quý
Luân, Hoàng Hoa, Uy Thi Ca, Mộc Thiêng,
Quang Đạt, Đặng Vương Quân.

NHỮNG VẦN THƠ THA PHƯƠNG

CÁNH SẮC KHÔNG

Gửi áng mây trời nổi nhớ nhung
Cổ hương lòng vẫn hẹn tao phùng
Hỏi đời dâu biển bao hưng phế
Hỏi bước thời gian mấy ngại ngừng
Hỏi Đá ngủ say rừng tĩnh mặc
Hỏi Trời cười mím ý bao dung
Mệnh mang tâm sự chiều Xuân muộn
Xao Xuyến Hoa Đời Cánh Sắc Không !

Tuệ Nga

HƯƠNG ĐÊM

Thoảng vọng Lời Kinh ngát phố trầm
Bồn bệ tĩnh lặng cảnh như Tâm
Long lanh sương thấm vườn thanh thảo
Bàng bạc Trăng ngời ngõ quế lâm
Ai dựng đài hoa trời Quán Tường
Tôi Dâng Ý Nguyện, gió hòa âm
Hương Đêm thanh thoát bờ Vi Diệu
Tiếng Kệ Nào Vang Đáy Biển Ngâm ...

Tuệ Nga

TRĂNG THIÊN

Trầm dâng khói quyện về tôn nghiêm
Tâm ảnh như quang chẳng bợn phiền
Nắng sớm thêm tươi màu áo đạo
Xuân chiều mãi thắm cánh Hoa Duyên
Lời Vàng Mở Pháp Khai Tâm Tuệ
Bút Ngọc gieo vần Sáng Cảnh Tiên
Ngát một phương mây bờ Tịnh Thủy
Vườn Thơ Thanh Thản Ánh Trăng Thiên.

Tuệ Nga

TRĂNG BỜ HOA

Đón Xuân thơ thả trăng bờ hoa
Lòng vẫn hướng dương một bến nhà
Đào thắm viễn phương mơ Tết cũ
Mai tươi trích địa nhớ vườn xa
Hương chiều bằng lãng, chiều xuân muộn
Cánh mộng chập chờn, cánh mộng qua!
Lạc Phố gieo vần ai vọng tưởng
Tình Quê vơi vợi... mấy Giang Hà...

Tuệ Nga

VẪN MỘNG HOA THƠ

Hỡi Núi trời xa, Hỡi Gió gần,
Hôm nay có phải đã là xuân
Hoa Thơ sao vẫn màu băng giá
Lòng Biển chưa ngưng lớp sóng ngầm
Tình gửi quê xưa Trời Viễn Vọng!
Tuyết bay phủ lạ Cánh Phù Vân ...
Trăm năm Hưng Phế dòng Hư Ảnh
Vẫn Mơng Hoa Thơ Bát Ngát Vần ...

Tuệ Nga

CÚC VIỄN PHƯƠNG...

Vàng tươi từng lớp nồn nà xuân
Cảnh ấy vườn ai Cúc ngát trầm
Thao thức nguồn thơ Trăng Cổ Độ
Ngân ngơ cánh gió Áo Phù Vân
Non cao tuyết trắng màu luân lạc
Biển rộng sóng trào khúc viễn âm
Muốn ngược thời gian về phố cũ
Nghe Hồi Chuông Vọng Lắng Trần Tâm.

Tuệ Nga

VÀNG THU XỨ LẠ

Mây trắng tha phương trắng dặm trường
Quan hoài trạnh khúc dạ sầu vương
Kiếm Hồ gió có bay tà áo
Trần Võ ai còn lắng nhịp chuông
Trắng lạnh đôi bờ đau Ý Trúc
Tuyết rơi mấy nẻo quanh vườn sương
Vàng Thu Xứ Lạ! Thương Thu Cũ !
Mặt Giấy Loang Sầu... Sóng Đại Dương...

Tuệ Nga

DƯ' ẢNH

Bức hoạt kê đời ai vẽ khung
Bài thơ hoài cảm ý không cùng
Biển xanh vẫn mãi màu băng giá
Trời rộng sao đầy nét ảo lung
Mắt vọng quê xa bờ hải lý
Bụi nhòa phố lạ nhạc trầm cung
Sầu Dâng! thao thức... Hồn Ly Khách!
Dư Ảnh Chập Chờn... Cánh Phượng Rung

Tuệ Nga

DẶM VỀ

Dặm về mây trắng chốn quê xa
Lành lạnh hơi thu, chạnh nhớ nhà
Ai thả thơ sâu... Cay Biển Lửa !
Ta nghe bão nổi ! Đắng Hồn Hoa...
Một dòng Tịch Tịch ôm ngày vắng
Mấy nét Không Không rọi chữ nhòa
Dậu Trúc bên thềm lay Ý Gió
Dư âm nào động ráng chiều pha...

Tuệ Nga

VĂN HẸN

Hoa nắng lung linh bát thập rồi
Tám mươi tuổi chẵn mấy văn lời
Đào hồng diễm lệ... Xuân Như Ý
Mai trắng thanh tao... Bút Ngỏ Lờ
Trên đỉnh non thơ, Trăng Tĩnh Lặng
Giữa dòng thác bạc, Gió Ru Hời
Chiêm bao nửa giấc, Bờ Chân Ảo
Văn Hẹn Nhân Gian Một Chuỗi Cười.

Tuệ Nga

*(Kỷ niệm tuổi Tám Mươi
Oregon, 2016)*

T

TRẦN QUỐC BẢO

TIỂU SỬ:

- Sinh năm 1930, tại Ninh Bình, miền Bắc Việt Nam.
- Cựu sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Chuyên việc dẹp giặc bảo vệ Quê hương và làm thơ, viết văn.
- Trước 1975, sinh hoạt văn chương, với các Cơ sở Truyền thông Báo chí ở trong nước. Sau 1975, cộng tác với nhiều Báo chí và các Diễn đàn Văn học Nghệ thuật tại Hoa kỳ, Âu châu, Úc châu.
- Sở thích: Thơ văn, dịch thuật, nhiếp ảnh

- Tác phẩm:

1. Cuộc Di Cư Vĩ Đại Trong Lịch Sử Thế Giới Cận Kim (1956)
2. Thơ Quốc Bảo - tập 1 - (1967)
3. Thơ Quốc Bảo - tập 2 - (1973)
4. Công Chúa Thủy Tiên - Truyện Nhi đồng (1970)
5. Đối Diện Niềm Vui - Thơ (1998)
6. Tuyển Tập Thơ Văn (2016)
7. Một Thời Mộng Hoa – Sách Nhạc phổ Thơ (2018)
8. Hàn Thi Đường Thi Tuyển Dịch (2019)
9. Quê Hương – Thơ (2021)
10. Phù Vân - Thơ (2023) (đang in)

CHIẾN BINH TƯƠNG NGỘ

Mấy chục năm trời gặp lại nhau,
Lệ mừng tương kiến bạn tâm giao!
Chiến chinh thuở ấy vừa xanh tóc,
Lưu lạc giờ đây đã bạc đầu.
Câu chuyện cô hương nghe thấm hận,
Nỗi niềm vong quốc nghĩ mà đau!
Nắm tay còn tưởng cơn trường mộng,
Ly rượu tha phương chất ngất sầu!

Trần Quốc Bảo

56 VIÊN NGỌC QUÍ

(Tân Xuân Tặng Hữu)

Thơ văn ngoài việc đề tiêu sầu,
Còn hữu dụng như là kiếm đao.
“Nam Quốc sơn hà” trưng quốc hiệu,
“Chương Dương đoạt sáo” liệt công đầu!
Quân ta hùng chí nhờ ba vạn,
Giặc nó bay hồn bởi bốn câu!
Hàn-luật Việt thi đời quý trọng, (*)
Tặng nhau: Ngũ Thập Lục Trân Châu! (**)

Trần Quốc Bảo

Ghi chú: “Nam Quốc sơn hà” - bài thơ (thất ngôn tứ tuyệt- 4 câu 3 vắn) diệt quân nhà Tống năm Bính Thìn 1076, tác giả: Danh Tướng Lý Thường Kiệt
“Chương Dương đoạt sáo” - bài thơ diệt quân Nguyên, lấy lại Thành Thăng Long năm Ất Dậu 1285, tác giả: Danh Tướng Trần Quang Khải

(*) Hàn luật Việt thi: Vào đời Trần Nhân Tông (1279-1284), ông Hàn Thuyên cải dụng luật Thơ Đường vào thể Thơ thất ngôn bát cú của Việt Nam, nên từ đó những bài thơ Việt làm theo thể Đường luật, thì gọi là Thơ Hàn luật (Việt Nam Sử Lược, Trần Trọng Kim, Quyển 1, trang 131)

(**) Ngũ thập lục trân châu: Trong bài Thơ thất ngôn bát cú, gồm có 56 chữ, người xưa (Lưu Chiêu Vĩ) gọi cách trang trọng hoa mỹ, là 56 viên ngọc quý.

TÂM HỮU

Soải cánh tìm phương đã hẹn về,
Dấu đường ngàn dặm có nhiều khê.
Sa-vân mây trắng, không là tổ,
Liên-bích đồi xanh, chẳng phải quê! (*)
Hội hữu văn chương, cười hóa khóc!
Tao đàn thi phú, tình hay mê?
Tự chung, tha thiết là tâm hữu,
Tay nắm bàn tay, ấy thỏa thuê!

Trần Quốc Bảo

(*) Sa-vân: Savannah/Georgia ; Liên-bích:
Lynchburg/Virginia

MỜI “NGÀI” XƠI PHỞ

Món Phở Việt Nam ngon tắn thần!
Mời “Ngài” dùng thử đón Tân Xuân.
Tính đề đầu Chết, thì xơi tái!
Định nắm cổ Nga, có sách gân.
Nội trị mau giàu, thêm nước béo,
Ngoại giao mở rộng, sẵn hành trần.
Tương lai Mỹ muốn thơm danh giá,
Phở sẽ tăng cường sức quán quân!

Trần Quốc Bảo

TRỞ VỀ BIỂN MỘNG

Đã tưởng ra đi thẳng một lèo, (*)
Ai ngờ, số mệnh rượt nà theo.
Mỗi hờn vong quốc còn chưa trả,
Cái nợ văn chương vẫn phải đeo.
Ừ nhỉ! dòng đời chưa tận tuyệt,
Hóa nên, thân thể chẳng bay vèo!
Thôi đành trở lại, đi cho nốt,
Biển mộng, thuyền mơ một mái chèo!

Trần Quốc Bảo

() Đầu tháng 12-1996, tác giả (TQB) bị cơn
bạo bệnh, kích ngất,*

MẢNH VƯỜN KỶ NIỆM

Mảnh vườn nho nhỏ ở sau nhà,
Một nửa trồng rau, một nửa hoa.
Hong tím, cúc vàng bên xích thước.
Đậu xanh, dền đỏ cạnh thìa là.
Cải cay chen giữa dăm dòn muống,
Mướp đắng bò quanh mấy luống cà.
Mượn thú ươm cây, ươm kỷ niệm.
Ngắm vườn, tìm lại chút hương xa!

Trần Quốc Bảo

HỒNG PHÚC CHÍN MƯƠI

Hồng phúc Trời cho, tuổi chín mươi,
Tạ ơn Thượng Đế đoái thương tôi
Con đường cung kiếm, đành dang dở
Cái nghiệp thơ văn, dính trọn đời!
Đất Mẹ, mong về còn cách trở,
Nhà Cha, sắp tới cũng gần thôi!
Hoàng hôn rực rỡ vàng hoa nở
Vẫn ngọt vẫn thơ, vẫn mỉm cười!

Trần Quốc Bảo
(90-ứng bút, 1-1-2020)

91 CÒN VUI

Chín một tuổi già, vẫn cứ vui
Rượu hồng chúc thọ, vợ mừng tôi!
Bạn bè như tóc, rơi gần hết,
Huynh đệ theo răng, rụng cả rồi!
Chuyện thể chương tãi, đành điếc lác,
Trò đời gai mắt, giả mù thôi!
Niềm vui hồng phúc... còn Hiền Nội,
Còn Rượu, còn Thơ... Cảm tạ Trời!

Trần Quốc Bảo
(91-tự trào, 1-1-2021)

NHÀ TÔI

Cần khôn riêng một góc nơi đây,
 Ẩn dật an cư có mái này.
Thao thức hoài hương trên chái bắc,
Thần thơ vọng nguyệt dưới hiên tây.
Ánh đèn rồi cuộc đời phiêu bạt,
Bếp lửa ấm men tình ngất ngây.
Trả cái phù hoa vào huyền ảnh,
 Tìm về hạnh phúc ở tâm tay!

Trần Quốc Bảo

TÂN NIÊN KHAI BÚT

Đầu Xuân khai bút, đón Tân Niên,
Mong ước, năm nay được toại nguyện.
Thế giới không còn dịch Vũ Hán,
Việt Nam diệt hết lũ tà quyền!
Hòa bình kết hiệp chung muôn Nước,
Nhân ái tỏa lan khắp mọi miền!
Ác mộng tàn, niềm vui trở lại,
Ta về Quê Mẹ, sống bình yên!

Trần Quốc Bảo

CAO MỸ NHÂN

TIỂU SỬ:

- Sinh tại Chapa Hoàng Liên Sơn
- Học Nữ Tiểu Học Lệ Hải - Hải Phòng
- Di cư vô Nam , học Nữ Trung Học Trưng Vương Sai Gòn
- Học Nữ Cán Sự Xã Hội Centre Caritas SaiGon

- Tham gia Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà, chức vụ sau cùng: Thiếu Tá /Cán sự Xã Hội.
- Tham gia Văn Bút VNHN, chức vụ Tổng Thư Ký Trung Tâm VB Tây Nam Hoa Kỳ , nhiệm kỳ 1994-1996.

TÁC PHẨM ĐÃ XUẤT BẢN:

- 1- Hoa Sao (Thơ 1959)
- 2 - Thơ My 1 (Thơ 1961)
- 3 - Ga Xép (Thơ 1961)
- 4 - Chôn Bụi Hồng. Tập 1. (1994)
- 5 - Thơ My 2 (Thơ 1997)
- 6 - Áo Màu Xanh (Thơ 1999)
- 7 - Đưa Người Tình Đi Tu (Thơ 2001)
- 8 - Lãng Đãng Vào Thu (Thơ 2001)
- 9 - Sau Cuộc Chiến (Thơ 2003)
- 10 - Quán Thơ Tháng Ngày Còn Lại (Thơ 2009)
- 11 - Nhịp Tim Thơ (Thơ 2016)
- 12 - Tình Muộn (Thơ 2018)
- 13 - Thơ Xướng Hoạ Cao My Nhân / Trịnh Cơ (2020)
- 14 - Chim Bay Mỗi Cánh (Thơ 2021)

HỒNG HOA XUÂN.

**Đỏ môi sao lại bảo màu son
Mới biết rằng xuân sắc mãi còn
Cho dầu cành gai rơi xuống cội
Hoặc là cánh mộng vượt lên non
Nắng mưa hoa chẳng hề phai nhạt
Sóng gió thơ chưa dám ví von
Hương ngọt ngào bay xa bát ngát
Nồng nàn, tươi trẻ ủ tâm hồn.**

Cao My Nhân

CHÀO XUÂN MỚI

**Xuân sắp về chưa những nụ cười
Vàng trời mai nở thịnh khai tươi
Mơ xưa bát ngát vương hồn nước
Mộng cũ mênh mông đẹp ý người
Tiếng trống nghênh tân sáng một tết
Hồi chuông tổng cựu tối ba mươi
Pháo vừa nổ lớn, trăm hương ngát
Quang phục quê hương đã rõ mười...**

Cao My Nhân

NGƯỜI ĐI

Ừ nhỉ, người đi đã mấy tuần
Cỏ mờ, sương giạt vết trâm luân
Một làn mây xám che tầm mắt
Vài cánh hồng phai lấp dấu chân
Đường cũ lùi xa thêm ngóng đợi
Ngày dài lắng đọng nỗi phân vân
Tháng năm rồi sẽ thêm hiu quạnh
Khi chỉ còn ta giữa cõi trần...

Cao My Nhân

(18 - 9 - 2010)

KẺ Ở

Vẫn chỉ mình ta ở chốn này
Chờ người năm cũ dưới sương bay
Lá hoa vàng võ trời thu lạnh
Ngày tháng hư hao bóng liễu gầy
Rượu cúc vui theo niềm nhớ cũ
Tình sầu mất hút nỗi mê say
Trúc tơ mỗi lúc thêm hiu hắt
Đến hẹn mà sao mắt lệ đầy...

Cao My Nhân

(18 - 9 - 2010)

XUÂN GỌI NẮNG VÀNG

Nắng đã vàng thêm tự lúc nào
Một trời xuân sắc lại xôn xao
Vườn sau cúc muôn tượng bừng nở
Sân trước mai tươi rực rỡ chào
Có phải lan buồn sương thấm lạnh
Hay là trúc đợi gió lên cao
Bao nhiêu năm bước lưu vong nhĩ
Khanh tướng chờ ai tiếp lửa đào...

Cao My Nhân

(Hawthorne 3 - 3 – 2018)

THƠ TẶNG QUÝ HỮU 90

Cửu thập niên, ông vẫn nói thầm
Yêu thương nhật nguyệt lòng hòa âm
Một đời chưa hết mùa thay đổi
Tròn kiếp còn thêm chuyện lỡ lầm
Nghe mãi bài ca buồn khói lửa
Nhớ hoài tiếng hát náo thân tâm
Sao không kinh kệ mà đàn dẫu
Để khổ cho tơ rối sắt cầm...

Cao My Nhân

(Cuối năm 2021)

HOANG LIÊU

Những chiều thơ xưa rách cặp điều
Về nhìn, chỉ thấy cảnh hoang liêu
Ông soi lăng đăng sâu tắm nước
Cụ ngó lênh đênh nhớ ráng chiều
Tiếng sáo chơi vui hồn quá khứ
Hoa văn trầm tỏa nét phù điêu
Từ đây thả lỏng tâm tư khiến
Sóng nổi đầy sông khổ lụy nhiều...

Cao My Nhân

(Hawthorne 22 - 10 – 2022)

TẮM GƯƠNG LƯU ẢNH

Bỗng thấy ta không phải chính mình
Rõ ràng thôi đẹp, chẳng còn xinh
Vợ chồng ăn ở may nhờ nghĩa
Bạn hữu thân thương bởi có tình
Nhắm mắt để nghe câu khuyên đạo
Buông tay mới hiểu lẽ bình sinh
Tắm gương lưu ảnh nhau rồi nhé
Mảnh kính này chia cách bóng hình...

Cao My Nhân

(Hawthorne 25 - 7 – 2022)

HOA DÂM BỤT

Bụt kia sao lại gọi là Dâm
Thật khổ cho ngôn ngữ lỡ lầm
Hay tại người tu vương hạnh giả
Hoặc vì trí mạo hoá lời câm
Giữa vườn hoa đẹp đang khoe dáng
Bên giàu cảnh cao đã vượt tầm
Sắc tức thị không, còn hiển hiện
Trên đời như một đoá xuyên tâm...

Cao My Nhân
(Utah 2 - 8 – 2022)

CHUYỂN HÓA

Trời quang mây lặng đã từ lâu
Sao lại ngồi nghe tiếng gió sầu
Khắp chốn nắng vàng đan cánh mộng
Muôn nơi thơ ngọc nhả lời châu
Bàn tay vẫy gọi bao cung bậc
Âm điệu vang đưa mấy nhịp cầu
Người có thấy chẳng vàng nhạt nguyệt
Đang rời kiếp trước đến đời sau.

Cao My Nhân

N

NHẤT HÙNG

TIỀN SỬ:

- Nguyên Chủ Tịch Cộng Đồng VN Vùng Hoa Thịnh Đốn.
- Nguyên Tổng Thư Ký Văn Bút VN Hải Ngoại Vùng Đông Bắc HK.
- Nguyên Đệ 1 P. Chủ Tịch Văn Bút VN Hải Ngoại Trung Ương.
- Cố Vấn Cộng Đồng VN Vùng Hoa Thịnh Đốn.
- Hội Trưởng Hội Thơ Ảnh Hoa Thịnh Đốn.
- Chủ Tịch Hội Văn Nghệ Sĩ VN Hải Ngoại.

LỜI CẢM TẠ

1

Ơn nhan sắc nhận lạc chim sa
Ơn má lúm duyên ẩn mận mà
Ơn mắt sáng xinh tươi tựa ngọc
Ơn môi cười rạng rỡ như hoa
Ơn mình hạc khói lan thanh thoát
Ơn vóc mai sương tỏa thướt tha
Ơn tóc mềm tung bay với gió
Ơn trần gian có những e-và (Eva)

Nhất Hùng

2

Ơn trần gian có những e-và (Eva)
Ơn sáng trong vườn nở rộ hoa
Ơn tánh khoan dung người lỡ bộ
Ơn tâm độ lượng kẻ sa đà
Ơn nhân loại khỏi ngài hào hiệp
Ơn thế giới nhiều đáng vị tha
Ơn các chiến binh gìn tổ quốc
Ơn gia đình thuận thảo yên hoà

Nhất Hùng

3

Ơn gia đình thuận thảo yên hoà
Ơn Phật độ tai khỏi nạn qua
Ơn biển rộng khôn so nghĩa mẹ
Ơn non cao khó sánh công cha
Ơn ban vài bước cho ra về
Ơn tặng chút danh để gọi là
Ơn tận hưởng nhân quyền hạnh phúc
Ơn may được sống xứ cờ Hoa

Nhất Hùng

4

Ơn may được sống xứ cờ Hoa
Ơn chốn nương thân thật thái hoà
Ơn sáng rạng ngời chùm nắng sớm
Ơn khuya vàng vạc ánh trăng ngà
Ơn thiên chúa độ trì muôn chốn
Ơn phật trời phò trợ mọi nhà
Ơn vợ cùng về nơi thủy tận
Ơn còn yêu buổi tóc sương pha

Nhất Hùng

5

Ơn còn yêu buổi tóc sương pha
Ơn đất trời mưa nắng thuận hoà
Ơn khúc nhạc hay thường lắm nhảm
Ơn lời thơ đẹp khế ngâm nga
Ơn người bản địa tình chan chứa
Ơn xứ dung thân nghĩa đậm đà
Ơn lộc văn chương vui tuổi hạc
Ơn đời lòng tốt vẫn thẳng hoa

Nhất Hùng

6

Ơn đời lòng tốt vẫn thẳng hoa
Ơn đức tin ngày mỗi ngộ ra
Ơn thoát hiểm trong thời nhiễu loạn
Ơn bằng an giữa buổi can qua
Ơn bình tâm bỏ gian hành thiện
Ơn sáng trí gần chánh lánh tà
Ơn hết bão giông trời lại sáng
Ơn thiên nhiên chuyển đổi giao hoà

Nhất Hùng

7

Ơn thiên nhiên chuyển đổi giao hoà
Ơn hết đông cây lại trở hoa
Ơn Thánh trợ bao lần trắc trở
Ơn Bà độ mấy bận bồn ba
Ơn thê hiên tảo tần bươn chải
Ơn vợ đảm chung thủy nét na
Ơn cháu con trời sanh lẽ độ
Ơn tri ngộ bạn hữu gần xa

Nhất Hùng

8

Ơn tri ngộ bạn hữu gần xa
Ơn thịnh tình ưu ái thiết tha
Ơn đệ tâm đầu bàn thế sự
Ơn huynh ý hợp luận thi ca
Ơn trường văn khối người nho nhã
Ơn trận bút nhiều vị hiếu hoà
Ơn những lời bình phê quý mến
Ơn cho Tầm cú nhả tơ ra

Nhất Hùng

9

Ơn cho Tầm cứ nhả tơ ra
Ơn vẫn tràn thi tứ để mà
Ơn ngập nỗi niềm đêm nguyệt tận
Ơn đầy cảm xúc buổi chiều tà
Ơn về vớ vẩn mà vang rộng
Ơn viết linh tinh lại vọng xa
Ơn cái nghiệp toàn mơ với mộng
Ơn tâm hồn được mãi đơm hoa

Nhất Hùng

10

Ơn tâm hồn được mãi đơm hoa
Ơn tiếng chim vang rộn trước nhà
Ơn bạn gởi câu thơ ý nhạc
Ơn em dang tiếng hát lời ca
Ơn đời sôi động thời hoa mộng
Ơn sống bình an buổi xế tà
Ơn mọi thăng trầm, ơn tất cả
Ơn điều trời đất đã cho ta

Nhất Hùng

LỜI TẠ CUỐI CÙNG

Ơn những nạn tai phải trải qua
Ơn chìm nổi mấy cuộc phong ba
Ơn từng đối mặt bầy ngu mau
Ơn đã đụng đầu đám quỷ ma
Ơn thế thái nhiều trò giả dối
Ơn nhân sinh lắm thói điêu ngoa
Ơn người bội nghĩa, ơn tình phụ
Ơn để cảm bao nỗi xót xa

Nhất Hùng

*Hoa Thịnh Đốn - Mùa Tạ Ơn

N

NGUYỄN THI NGỌC DUNG

TIỂU SỬ

- Sinh tại Hà Nội ngày 8 - 7- 1939. Sau 1954 di cư vào Nam và định cư tại Sài Gòn.
- Cựu nữ sinh Trung Học Trưng Vương Hà Nội và Sài Gòn.
- Làm thơ, viết nhật ký từ 15 tuổi.
- 1972 theo chồng về định cư tại Virginia.

ĐÃ XUẤT BẢN:

- Hồi ký I, Phượng Vĩ Nở Bên Trời Hà Nội, in lần thứ I (1994), lần II (1998), lần III (2005).

- Hồi ký II, Sài Gòn Nhớ Mưa Thương, in lần I (1995), lần II (2005).
- Thi phẩm “Điểm Trang Làm Dáng Cuộc Đời” (1999).
- Tập truyện ngắn: “Một Thoáng Mây Bay” (2001).
- Bút ký “Non Nước Đá Vàng” (2007).
- “Bước Lạ Quê Hương” (2015).
- Tuyển tập thơ “Nỗi Nhớ Niềm Thương”, tuyển tập Thơ xướng họa “Tình Bút Duyên Thơ” và ký sự “Những Kỷ Niệm Đẹp” tại (Website Cỏ Thơm 2019).
- “Thư Viết Cho Người Tình”, dịch thư cũ của Ngọc Dung và Bob Senser (Cỏ Thơm 2017)
- Được giới thiệu trên văn đàn bởi giáo sư Tiến Sĩ Nguyễn Đình Hòa, giáo sư Tiến Sĩ Nguyễn Đình Tuyển, nhà văn Đặng Trần Huân và nhà văn Hồ Trường An.
- Góp nhiều thơ văn với các tuyển tập, giai phẩm với nhiều tác giả. Cộng tác với Tạp Chí văn học, nghệ thuật, biên khảo Cỏ Thơm từ năm 1996, chủ bút Cỏ Thơm (2000), chủ nhiệm Cỏ Thơm (2003-2017). Trong ban Trị Sự Cỏ Thơm từ 2022 đến nay.

TÌNH NHIỆT ĐỚI

Gọi hè quyên riu rít trên cây
Muôn sợi tơ vàng vương tóc bay
Ngây ngất tường vi nghiêng giậu nắng
Mơ màng hồng quế ngã song mây
Ong vờn lời lả châm hoa đắm
Bướm lượn lả lơ hút nhụy say
Vườn hạ ngút dâng tình nhiệt đới
Quạt nồng phe phẩy ghẹo ai đây

Nguyễn Thị Ngọc Dung

(7/19/2003)

DỐI GIÀ

Ngấp nghé bảy mươi chẳng thấy già
Chân gày thoăn thoát suốt lâu ba.
Thư từ giao tiếp nơi thân thiện
Sách báo lo toan chốn gần xa
Tình nghĩa gia đình niềm hạnh phúc
Phu quân yêu mến nét tề gia
Dối già nàng cũng lên sân khấu
Một chút thương đời với tiếng ca.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

(5/13/2004)

ĐỜI HOA

Cuộc đời vẫn đẹp những lời ca
Dù bóng hoàng hôn thấp thoáng xa
Hạ trắng không e màu nắng thắm
Thu vàng chẳng thẹn ánh trăng ngà
Đông phong bùng lửa tim nồng ấm
Xuân vũ tưới vườn lòng vị tha
Tiếng hát mộng mơ cung tuyệt diệu
Câu thơ diễm lệ dệt đời hoa.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

GẶP LẠI BẠN XƯA

Ngày ấy xa nhau mái tóc xanh
Má hồng môi thắm mắt long lanh
Lòng chưa vương vẩn tình chua ngọt
Trán chẳng băng khuâng nét đục thanh
Nửa thế kỷ sau mừng gặp lại
Một trang sử hận đã qua nhanh
Tên xưa, dáng cũ sương pha tuyết
Vẫn giữ cho nhau những mộng lành.

Nguyễn Thị Ngọc Dung
(12/09/2005)

PARIS THU VẮNG ANH

Trở lại Paris không có anh
Mùa thu lá rụng áo mong manh
Sông Seine, thiếu vắng vòng tay ấm
Cầu Neuf, xa vời ánh mắt xanh
Montmartre, ngậm ngùi hình bóng cũ
Eiffel, tưởng nhớ nụ hôn nhanh
Hồn thơ ý nhạc bay vương vấn
Cũng đủ chung vui mộng ước lành.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

TRI KỶ

Người là tri kỷ của ta đây
Dan díu bao năm vẫn ngất ngây
Sáng sớm chim ca đà đôi mắt
Đêm khuya canh điểm vẫn liền tay
Lời vàng dệt gấm tâm tình cũ
Chữ ngọc thêu hoa chuyện thuở nay
Cảm tạ tấm lòng người rộng mở
Cho ta trao gửi nỗi vơi đây.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

(7/26/2006)

HẠ SAY

Lò lửa nhà trời nung đốt mây
Nắng hè gay gắt đổ vườn cây
Nàng ong chồng đáy hôn hoa dại
Chàng bướm vườn râu hút nhụy ngây
Cô gái chân dài khoe váy ngắn
Cậu trai ngực nở lộ vai đầy
Lão niên ới gọi nhau ăn uống
Chia sẻ tiếng cười cũng đủ say.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

ĐỂ LẠI MAI SAU

Vàng lá mùa thu giữa cuộc đời
Ân cần người đã đến cùng tôi
Ngoài song mưa nắng vui câu hát
Bên cửa trăng sao rộn tiếng cười
Nỗi nhớ quê hương san sẻ hết
Niềm đau non nước đổi trao vơi
Tâm tình ghi chép mười trang sách
Để lại mai sau ngàn chữ rơi.

Nguyễn Thị Ngọc Dung
(7/2006)

Ý THU

Một chiếc lá vàng bay lững lơ
Vài tia nắng nhạt giải lụa thưa
Bông hồng rụng cánh, thương người cũ
Đóa cúc tỏa hương, nhớ bóng xưa
Lặng bước theo mây tìm cõi mộng
Thả hồn nương gió lạc trời mơ
Hoàng hôn rụng lệ sau đôi tím
Vội vội thu về vương ý thơ.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

CHÓN CŨ NGƯỜI XƯA

Quê hương trở lại mấy mươi năm
Ngơ ngác như chưa từng viếng thăm
Giọng nói thị thành vang lạ lắm
Lời than sông núi đượm hờn căm
Nhà xưa ai ở đèn hiu hắt
Lối cũ người đi ngõ tối tăm
Gặp gỡ cổ nhân cho trọn vẹn
Cuộc đời hai ngả vẫn xa xăm.

Nguyễn Thị Ngọc Dung
(12/09/2004)

T

TẠO ÂN

TIỂU SỬ:

- Sinh quán: Bình Hòa, Thủ Đức
- Tốt nghiệp cử nhân kỹ sư cơ khí trường Đại Học University of New Orleans.
- Hội viên Văn Bút từ năm 2014.
Chủ Tịch Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại
Vùng Đông Nam Hoa Kỳ.
- Làm việc 10 năm computer programmer.
- Hiện tại là thương gia.
Tạm cư Orlando, Florida.

THU LÃNG TỬ

Ngô đồng một chiếc báo thu sang,
Ai điểm rừng phong lốm đốm vàng.
Bến vắng lặng cầm hàng liễu rũ,
Sông êm trong vắt một đồ ngang.
Giang hồ cánh nhạn quên đường cũ,
Lãng tử chân trần lạc lối hoang.
Cạn chén nhân gian, cười nhạt nguyệt,
Quan hà mây trắng, bước thênh thang.

Tạo Ân

CHIM SÁO XỎ LÒNG

Sáo ở bên này ngại quá giang
Ngại chiều nắng thắm ánh huy hoàng
Ngại mây tím nhạt tô hoang phế
Ngại gió ngàn khơi cuốn phủ phàng
Có phải hương xưa còn quyến luyến
Hay là thuyền cũ chợt sang ngang
Bậu đi lòng cũ buồn thanh vắng?
Xuôi nước buông chèo hò xự xang.

Tạo Ân

TRƯƠNG CHI MỸ NƯƠNG

Tiếng hát ru chiều chim ngân ngơ,
Thuyền con giăng lưới xa xa bờ.
Mênh mang sông nước tình quân mộng,
Tịch mịch khuê phòng xuân nữ mơ.
Cao khúc lâng lâng sương khói nhạt,
Tiểu quyên ủ rũ liễu mảnh tơ.
Phũ phàng đàn hận trắng rơi vỡ,
Ngọc nát tình tàn mắt lệ mờ.

Tạo Ân

GÃ ÔM ĐÀN

Bên sông cô tịch gã ôm đàn,
Đò vắng lời chèo đợi khách sang.
Vắng vắng lời buồn theo sóng bạc,
Chơi vơi đàn hận mấy cung vàng.
Quảng Lãng u oán sâu bia mộ
Lưu Thủy dòng đời nhẹ bước thang.
Nước chảy về đâu đời lữ thứ?
Hồ trường ta rót mấy canh tàn.

Tạo Ân

NGĂN CÁCH

Ven sông nắng héo giọt thu rơi,
Phiêu bạt cánh chim tận cuối trời.
Xào xạc gót hồng khua bụi nắng,
Phất phơ áo tím nhớ mỏng tơ
Dáng xưa cỏ úa giai nhân hỡi?
Bóng cũ sương mờ lũy khách ơi.
Ngày đó lan hương đàn dạ khúc,
Lệ rơi khăn trắng chia đôi đời.

Tạo Ân

BIỆT CỔ HƯƠNG

Thù trả chưa xong đã bạc đầu
Chiến bào tôi tả biết về đâu?
Trời gầm, sấm động non còn hận
Gió hú, mưa than nước mãi sầu
Nấc tiếng Chim quyên ca biệt quốc
Đau lòng người Việt nhỏ dòng châu
Chiều nay ra biển mà hoài biển
Mắt dõi theo con sóng bạc đầu

Tạo Ân

KHÔNG

Sắc không không, sắc tức là không,
Trụ tướng chấp mê tâm dị đồng.
Vũ trụ vô thường còn, được, mất;
Hồng trần dâu bể tiếc, hưng, vong.
Bồ đề vô thụ quên quên nhớ,
Phiền não căn nguồn đợi đợi mong.
Một tiếng khánh ngân tâm bát nhã
Cà sa có mặc cũng như không.

Tạo Ân

NHẬU

Bàn nhậu từng bừng mấy bọm già
Sừng sừng hăng tiết chuyện Kinh Kha
Chiến trường nghiêng ngả anh hùng cụng
Trận mạc lắc lư tráng sĩ khà
Mãnh tướng áo phanh xương thấy ngực
Tàn quân quần xệ bụng lò da
“Dô, dô” hảo tửu nghìn chung ngọt
Túy ngọa sa trường đã quá ta.

Tạo Ân

M

MINH THÚY THÀNH NỘI

TIỂU SỬ:

- Nguyễn Thị Minh Thúy
- Lớn lên từ miền sông Hương núi Ngự.
(Tên Minh Thúy bị trùng 5 thi văn sĩ khác
nên thêm bút hiệu là Minh Thúy Thành Nội.)
- Mê thơ văn: học hỏi từ năm 2013
- Hội viên: Tình Nghệ Sĩ, Tình Bằng Hữu,
Hội Thơ Đường Hoàng Gia / Vườn hoa
Thơ Duyên / Minh Châu Trời Đông / Cô Gái
Việt / Việt Bút / VBVNHN Miền Đông Hoa Kỳ
/ Văn học Cỏ Thơm.

VẬY LÀ

(Triệt hạ - Bát vận đồng âm)

Thấy bóng Đào, Mai nở biết là ...
Xuân vừa trở dậy lẽ nào hoa...
Bầy chim cất cánh bay xuôi đã...
Thiếu nữ lê chân bước ngược đà...
Nắng chiếu lung linh dòng chữ thả...
Mây vờn lãng vãng ý thơ ra...
Cảnh Lan trước gió dường nghiêng ngã...
Ánh mắt yêu thương cảnh đẹp là...

Minh Thúy Thành Nội

CẢNH CHÙA SỚM MAI

(Thể Toán Sắc)

MỘT bóng NÂU sòng vén cỏ sương
ĐÔI chim cánh TRẮNG lượn tung chường
VƯỜN trồng táo ĐỎ TRẮM cây mọc
Đất xới bông HỒNG VẠN nụ vương
Ánh nắng loan VÀNG chao BỐN ngõ
Thềm hoa phảng TÍM tỏa HAI đường
Bà Năm tóc BẠC làm công quả
Dượng BẦY, O TUYẾN nữa... thấy thương.

Minh Thúy Thành Nội

HẠ VỀ

(Thể Song Thanh)

Hạ lại về rồi hứng gió lơ
Trông như ảo ảnh mắt nào rời
Bầu trời loáng thoáng chim bay vội
Cánh bướm lùa thưa nắng chiều vơi
Giữa ngõ ngàn đài Trang sắc sáng
Trên sân vụn nọ Cẩn màu ngời
Hồn vừa ngẫm nghĩ đôi câu phú
Đắm đuối chiều vàng mộng寐 ời.

Minh Thúy Thành Nội

MƠ HẠ XƯA

(Điệp Tựa N)

Não nuốt âm buồn thảm tiếng ve
Nào quên kỷ niệm những ngày hè
Niềm thương nắng nhạt sao êm ả
Nỗi nhớ trăng mờ lại buốt tê
Núi thăm sông sâu tình chẳng đến
Non cao biển ngát mộng không về
Nên lòng héo hắt sầu ly biệt
Nuốt ghen mơ mùa hạ xứ quê.

Minh Thúy Thành Nội

HOÀI HƯƠNG

(Thể Tập Danh)

Hoàng Thành vạn cảnh trí hoài vương
Đại Nội rêu xưa phủ kín đường
Vỹ Dạ Sầu Đông chào dọc lối
Tam Toà Trướng Cá mọc hàng mương
Từ Đàm đến viếng dâng hoa quả
Diệu Đế thăm cầu nguyện khói hương
Sứ nở tràn sân Chùa Bảo Quốc
Trường Tiền, núi Ngự mãi thắm thương.

Minh Thuý Thành Nội

NGÀY LỄ MẸ

Vất vả không nề cực nhọc thân
Thương con lặn lội trải trăm lần
Ngày đông húng gió môi khô nhạt
Tháng hạ phơi sương tóc bạc dần
Bỏ nước ra đi sầu ngập động
Rời làng trốn chạy khổ đầy dâng
Hôm nay lễ mẹ buồn tê tái
Thấp nén hương yêu buốt cõi phần.

Minh Thuý Thành Nội

CHA

(Thủ nhất thanh_ Bát vận đồng âm)

Cha đã phong trần với gió mưa
Cha lo lắng việc kẻ bao vừa
Cha nhường trẻ nhỏ lo cơm sữa
Cha nhịn gia đình đủ cháo dưa
Cha đợi sau cùng dùng thức bữa
Cha ăn phút cuối hưởng đồ thừa
Cha là mái ấm thân con dựa
Cha vẫn đương đầu chịu gió mưa.

Minh Thúy Thành Nội

VÀO THU

(Ngũ Độ Thanh)

Sáng điểm sương choàng lạnh lẽo ôi
Nàng thơ gợi cảm xúc đây rồi
Êm đêm hạ trắng bay nhường cảnh
Nhẹ nhõm thu vàng thổi chiếm ngôi
Dối lá bao chùm rơi dọc biển
Nhìn hoa những đám rụng quanh đồi
Thương mùa quyến rũ đan lời dệt
Đạo bước an nhàn kẻ mải mê.

Minh Thúy Thành Nội

HỒN HOANG

Lá rụng thu tàn lạc bến mê
Chân hoang ngổ ngẩn ánh trăng thê
Phù vân mây thuở tràn đau buồn
Ảo mộng bao thời nhuộm tái tê
Tóc rối cầm gương soi tuổi vãn
Đời rêu thả gió nhạt sương kè
Chơi vơi tiếng khóc khô nào lệ
Gượng bước trần gian đếm cỗi về.

Minh Thúy Thành Nội

TRĂNG LẠNH

Trăng đà ló dạng buổi chiều đông
Sót lại trên cao chút nắng hồng
Lá rụng cành lay như cuồng quýt
Hoa tàn gió thổi giống cuồng ngông
Quê nhà mãi nhớ vầng mây phủ
Đất mẹ hoài thương bóng nhận lòng
Sóng dậy thuyền trôi vào quá khứ
Bồi hồi nguyệt tỏ mắt mờ trông.

Minh Thúy Thành Nội

N

NGÔ VĂN GIAI

TIỂU SỬ:

- Ngô Văn Giai
- Sinh năm 1942 tại Quảng Ngãi.
- Định cư tại Virginia USA từ năm 1990 theo diện HO3.
- Làm thơ và viết văn tài tử.

ÂN GIÁNG SINH

**“Mẹ” ban ơn sủng Chúa viên tròn,
Mẹ Nữ Vương sanh Đức Chúa Con.
Ân Giáng Sinh hòa cùng thế giới,
Phúc Ki Tô tỏa khắp trời non.
Năm châu hưởng lộc reo mừng hát,
Nhân loại giăng hoa đón dập dồn.
Sáng rực niềm tin đêm Thánh Lễ,
Ba Ngôi Một Chúa ngát tinh son.**

Ngô Văn Giai

VÀN THƠ DÂNG PHỤ MẪU

**Nhân sinh tâm khởi những vản thơ,
Ca ngợi song thân khắp cõi bờ.
Dưỡng dục ân thâm luôn mãi nhớ,
Sinh thành nghĩa nặng chẳng lu mờ.
Tình cha vời vợi cao như núi,
Lòng mẹ bao la rộng tựa hồ.
Con viết vản thơ dâng phụ mẫu,
Công ơn sanh dưỡng mãi tôn thờ.**

Ngô Văn Giai

MỪNG ĐẶC SAN XUÂN

Mừng hội phát hành tập Đặc San,
Báo Xuân Mậu Tuất đẹp từ trang.
Văn chương thi phú yêu nguồn cội,
Chữ thánh rường nho tạc đá vàng.
Độc giả bốn phương vui thưởng thức,
Đồng hương Quảng Ngãi ngợi ca vang.
Nội dung súc tích lời thanh thoát,
Tiếng mẹ lưu truyền khắp thế gian.

Ngô Văn Giai
(Xuân Mậu Tuất 2018)

XUÂN NHỚ CỔ HƯƠNG

Lại một mùa xuân lạnh cõi lòng,
Làm cho thêm nhớ cổ hương nồng.
Tao nhân chẳng thấy mai vàng cánh,
Mặc khách ngồi nhìn tuyết trắng bông.
Bắc Mỹ mùa này trời rét buốt,
Richmond phố cổ cảnh băng đông.
Trầm nhang khói quện khơi hồn nước,
Chạnh nỗi niềm đau vọng Tổ Tông.

Ngô Văn Giai

GIỮ GÌN SỨC KHỎE

Nhân sinh sức khỏe quý vô vàn,
Năng lực khơi nguồn sông thể gian.
Ăn uống ngủ nghỉ tìm thoải mái,
Vui chơi điều độ hưởng thanh nhàn.
Thể thao luyện tập thân tâm dưỡng.
Thực phẩm cử kiêng thể lực an.
Chăm sóc định kỳ nhờ bác sĩ,
Sống lâu minh mẫn lộc Trời ban.

Ngô Văn Giai

ĐÀO NGUYÊN HOA NỞ

Mưa ở trên gò đất thấm dần,
Non xanh, cỏ mọc đẹp xuân tân.
Đôi bờ dải lụa hương bay ngát,
Một lạch đào nguyên nước rỉ ngấm.
Dưới lũng tình trăng sương áp ủ,
Trên khe hòn ngọc gió thì thâm.
Mây mưa, hoa lá sinh màu sắc,
Mặc khách tao nhân thường ghé thăm.

Ngô Văn Giai

BẠN TRI ÂM

Về quê gặp lại bạn bè thân,
Thường thức dăm ly rượu thuốc ngâm.
Tửu nhập lâng lâng tim cảm hứng,
Đời say lẫn thẩn thấy vui thắm.
Quên rồi thừa ấy hoa mai nở,
Lại nhớ thời trai khói lửa tàn.
Đất khách tha hương buồn viễn xứ,
Niềm riêng chia sẻ bạn tri âm.

Ngô Văn Giai

(Tặng anh Nguyễn Hòa, 2010)

LƯU BÚT NGÀY XANH

Lưu bút ngày xanh giữ kỹ càng
Từ thời niên thiếu nhớ miên man
Nghỉ hè ba tháng xa trường lớp
Mến bạn thầy cô viết mấy hàng
Gởi gắm tâm tư tình cảm đậm
Hàn huyên chia sẻ ý mệnh mang
Mỗi lần phượng nở lòng xao xuyến
Kỷ niệm thoáng về trên mỗi trang.

Ngô Văn Giai

SÁNG TÁC

Sáng tác thơ văn, viết lách thường,
Bạn bè thân hữu gởi xem luôn.
Đồng hương độc giả say mê đọc,
Chữ nghĩa văn chương nhớ chẳng buông.
Mặc khách tứ thi lai láng mãi,
Tao nhân thơ phú dạt dào tuôn.
Tám câu dăm vắn tâm tình gởi,
“VIỆT BÁO” ngàn phương khởi sắc hương.

Ngô Văn Giai

(*) Bán Nguyệt San Chicago Việt Báo

PHÚ HẬU THÔN

Nhớ buổi về thăm Phú Hậu thôn,
Ngày xuân hoa nở, sớm mai hồng.
Qua cầu tre nhỏ, mây nghiêng xuống,
Ngả bóng cây xanh, nắng mới hôn.
Những giậu mồng tơi mơn gió nhẹ,
Mấy nhà mái rạ khói lam hong.
Hương đồng, cỏ nội làng quê ngoại,
Lúa chín vàng phơi trĩu nặng bông.

Ngô Văn Giai

T

THANH SONG KIM PHÚ

TIỂU SỬ:

- Kim Phú Nguyễn
- Sinh quán: Biên Hòa.
- Cựu học sinh: Gia Long / Cao Đăng Mỹ Thuật GD.
- Hiện cư ngụ: Miền Bắc California.
- Thành viên: Diễn Đàn Cựu HSTH/GL / ĐH Biên Hòa / VBVNHNVDHBHK / VBVNHNHK / CÔ GÁI VIỆT / MCTĐ / GROUPS DT - Trang Thơ Lãng Phong / Cao Bồi Già Hội Cao Niên Diên Hồng Bắc CA.

HẠNH PHÚC ĐƠN SƠ

Nguyệt Quới đêm này lại trở hoa
Hương thơm ngào ngạt khắp sân nhà
Mời phong bánh đậu qua từ tốn
Rót tách trà gừng bậu nhẩn nha
Duyên thắm kẻ vai dù trở ngại
Tình sâu sát cánh bởi chan hòa
Bên nhau lòng ngỡ như ngày trẻ
Mặc mái đầu xanh tóc bạc pha.

Thanh Song Kim Phú

ĐỒ PHỦ AN BÀN LẠC ĐẠO

Dòng xanh lặng lẽ bọc quanh vòng
Dân rồi nông nhàn, xóm phía trong
Én đậu ruộng nhà che nắng hạ
Âu vờn bến bãi rợp bờ sông
Vợ già đứng kẻ bàn cờ mới
Con trẻ ngồi nung lười móc cong
Lương thực thuốc thang bằng hữu giúp
Thân còm cõi bệnh há còn mong?

Thanh Song Kim Phú

THANH SONG AN BÀN LẠC ĐẠO

An bàn lạc đạo sống thông dong
Vạn sự tùy duyên thỏa tấc lòng
Sách dạy thiên nhiên hằng tự hữu
Thầy truyền vạn vật vốn giai không
Chuông chiều mõ sớm tìm thanh tịnh
Kệ tối Kinh khuya lánh bụi hồng
Phù thế nan trường xin chớ luyến
Mong đường giải thoát kiếp này xong...

Thanh Song Kim Phú

KÍNH TIỀN ĐẠI SƯ HUYNH

Trăm năm cát bụi sẽ về đâu
Chẳng đủ duyên may lỡ nhịp cầu
Hát Nói cao nhân ngời ánh ngọc
Thi Thơ trường lão rực màu châu
Thương quê, đất khách lòng trần trở
Nhớ nước, tha phương dạ khổ sầu
Chiến tích oai hùng trang sử viết
Tâm hương kính tiền với buồn đau!

Thanh Song Kim Phú

BÂNG KHUÂNG KỶ NIỆM

Đường xưa tĩnh lặng giữa trưa hè
Chợt trời vang rền điệu nhạc ve
Dỗi bước chân ngà tim thấp thỏm
Ngóng theo vóc ngọc dáng e dè
Tóc dài mấy độ đùa tia nắng
Áo trắng bao mùa cột lá me
Tự Đức về thăm giờ chẳng gặp
Bâng khuâng ai đó nhớ không nè!

Thanh Song Kim Phú

TÌNH SÀU

(Xuyên liên vận)

Óng ánh bình minh đọng giọt sương
Đường xưa có kẻ đứng ven tường
Thương người chẳngặng buồn trăm hướng
Tưởng bóng không thành khổ tứ phương
Vướng nỗi sầu bi nhìn cánh phượng
Vương câu duyên ái ngấm hoa hương
Lương duyên lỡ dở vì mưa chướng
Thượng đế sao bày cảnh nhiều nhương

Thanh Song Kim Phú

TRI ÂN BẰNG HỮU

Lòng mong sửa đổi quyết truy tầm
Gọt giũa cho mình bớt vọng tâm
Tỉ viết chân tình là chính xác
Huynh răn thiết thực há sai lầm
Ngôn từ ngọc kết càng yêu thật
Cú pháp hoa thêu mới phục thẩm
Cảm kích thâm ân điều nhấn nhủ
Êm đềm tựa sóng hải triều âm

Thanh Song Kim Phú

CHÂN THÀNH CẢM ƠN

Nại hà đã vượt... dám mong chi
Thần Chết buông tha chẳng dễ gì
Ý chị ân cần lòng mãi khắc
Lời anh chan chứa dạ hằng ghi
Đệ huynh nghĩa nặng càng trân quý
Bằng hữu tình sâu thật nể vì
Cảm tạ ân dày xin chúc bạn
Gia đình hạnh phúc họa trôi đi.

Thanh Song Kim Phú

ĐÓA DẠ QUỲNH HƯƠNG

Đóa Dạ Quỳnh vừa mới măn khai
Hương thơm thoang thoảng mấy canh dài
Nhụy vàng thanh nhã càng lưu luyến
Cánh nồn trang đài lại đắm say
Nhắm nháp trà sen dù giản dị
Nhâm nhi bánh quế dầu sớ sài
Thương đời bạc mệnh nao lòng cảm
Trời bắt hoa tàn lụn sớm mai!

Thanh Song Kim Phú

CẢM HOÀI

(Tung Hoàng Trục Khoán)

*"Quốc Thù Vị Báo Đầu Tiên Bạch
Kỷ Độ Long Tuyền Đới Nguyệt Ma"*

Quốc biến gia vong vẫn nại hà
Thù nhà nợ nước vịnh thù ca
Vị ân dạ vững ân nào thiếu
Báo nghĩa gan bền nghĩa vẫn đa
Đầu quỷ tiểu nhân vào hỏa ngục
Tiên đăng hào kiệt chiếu yên hà
Bạch tu bạch phát vì trung liệt
Kỷ Độ Long Tuyền Đới Nguyệt Ma.

Thanh Song Kim Phú

LÝ HIỂU

TIỂU SỬ:

- Lý Hiểu.
- Quê Kim Châu -Cam An -Cam Lộ -Quảng Trị
- Học tại TH Nguyễn Hoàng Quảng Trị.
- Hiện ở tại Quận Arlington (Virginia).

THĂM HỎI BẠN

Nhân tình lạnh nhạt biệt âm hao
Thế giới bao la lạc chỗ nào?
Chắc hẳn am mây tu khổ hạnh
Hay nương lều cỏ sống thanh cao?
Đã vào cõi tạm nhiều cay đắng
Chẳng trách đời hư thiếu ngọt ngào
Nắn nót viết thơ trao tới bạn
Đừng cười sáo sậu hót xôn xao.

Lý Hiểu

MÙA VE SẦU

Về trần thoát xác biệt hang sâu
Nhạc khúc yêu đương lại bắt đầu
Cuồng nhiệt đâu cần tìm bóng mát
Khát tình chẳng đợi đến nương dâu
Hoa đăng trắng sáng tràn đầy ngõ
Mỹ tửu nhựa tươi hút cạn bầu
Hoan lạc dài lâu như bất tận
Làm sao nhân thế gọi ve sầu?

Lý Hiểu

(VA 05/2013)

MÂY NẮNG HẠ

Ngày về lòng cảm thấy bơ vơ
Lạc lõng nhân gian cát bụi mờ
Vẳng bóng đèn đưa trắng bến cội
Không đàn dế hát sáng tinh mơ
Sông khô than thở sầu ngăn đập
Dấu tích lãng quên hận xóa bờ
Biết thế thà rằng đừng trở lại
Tìm mây nắng hạ trắng phơ phơ.

Lý Hiếu

HÁT GIỮA ĐÊM ĐÔNG

Ngày về nắng nhạt cuốn theo mây
Liều rữ buồn tênh mấy nhánh gầy
Hoa cúc thờ than mùa gió chướng
Hương trà lắng đọng nỗi niềm tây
Thấy mình hoang thú tách rời cội
Lạc lõng nhân gian réo gọi bầy
Hát giữa đêm đông cùng thấp nền
Bên nhau trân trọng phút sum vầy.

Lý Hiếu

(VA 10/2012)

MÙA BĂNG RÃ

Đặt cuối đường đời dấu chấm than!
Tan cùng bọt biển nắm tro tàn
Tinh anh quần quít làn hương thoảng
Thống khổ chìm vào gợn sóng lan
Địa ngục lửa soi màn bạo ngược
Hoa thơ máu nhuộm sắc huy hoàng
Trùng trùng nghi án mùa băng rã
Khuấy động giang hồ tiếng nhật khoan.

Lý Hiếu
(VA 10/2012)

SÔNG CẠN

Sông cạn lâu rồi chẳng thấy mưa
Ai còn ngồi đó ngóng đò đưa
Thấy người bằng hữu từ sương sớm
Đợi khách thương hồ đến nắng trưa
Bạn cố sưu tầm đồ cổ ngoạn
Khách cần rao bán bản đàn xưa
Ta nay chán ngắt trò hư thực
Ngán ngẩm trần gian thói lọc lừa.

Lý Hiếu

DẠ QUỲNH

Đưa tiễn người đi biệt lữ đình
Bình minh sương đọng giọt lung linh
Chênh vênh núi chắn chôn chân ngựa
Hiu quạnh sông ngăn lặng sóng tình
Tĩnh chẳng hoài mong ngày tái ngộ
Vẫn còn mê mãi cuộc trường chinh
Hành trình có nhớ mùi hương cũ?
Thơm ngát hiên trắng... nở dạ quỳnh.

Lý Hiểu

TRĂNG TÀN

Với bóng trăng tàn, uống rượu suông
Cạn thêm chén nữa chẳng vơi buồn
Đường vang kèn đệm màn hoan lạc
Phố vắng đàn rung nhạc loạn cuồng
Xác đã liệm cùng cơn bão dậy
Hồn còn hoài niệm biển mưa tuôn
Đêm mai đời cũng không gì lạ
Với bóng trăng tàn uống rượu suông.

Lý Hiểu

MƯA XUÂN... THÀNH CỔ

Đợi mãi em về đọc lại thơ
Ngày xanh bút tích chữ phai mờ
Nhìn tranh mai thắm màu loang lổ
Ngắm ảnh bướm vàng cánh xác xơ
Chim bỏ rừng xưa thương nhớ cội
Thuyền lia sông cũ luyến lưu bờ
Đêm xuân mưa viêng thăm thành cổ
Thành thót giọt buồn đổ giấc mơ.

Lý Hiểu
(VA, 01/2014)

BÓNG PHÙ DU

Mãi đợi chờ nào có thấy chi
Tháng năm phí phạm tiếc xuân thì
Hoang đường mộng mị còn đeo đẳng
Tịch mịch đời thường chẳng bỏ đi
Hữu ý cát đồn ôm mộ lạnh
Vô tình lá rụng biệt tà huy
Mong manh cánh nhỏ chao hồ mộng
Thoáng bóng phù du, để lại gì?

Lý Hiểu
(11/2006)

THY LỆ TRANG

TIỂU SỬ:

- **THY LỆ TRANG** sinh năm 1952.
- Quê quán **BIÊN HOÀ**.
- Đến **MỸ** năm 1992.
- Hiện sống cùng gia đình tại **Massachusetts**.

TỰ TÌNH CUỐI NĂM

Chẳng hiểu vì sao dạ vẫn buồn
Bởi trời mưa lạnh, giọt sầu tuôn?
Hay trăng hồ hững vừa quên biển
Để nước băng khuâng mãi nhớ nguồn?
Đắng khức Tình xa dòng lệ chảy
Cay lời Tống biệt bóng chiều vương
Đêm qua mộng gặp chàng Thôi Hộ
Lạc giữa vườn đào ướt đầm sương.

Thy Lệ Trang

MÊNH MANG...

Em mãi đi tìm trong bóng đêm
Dáng ai thấp thoáng lướt qua thềm
Mùa thu dường đã xa xôi lắm
Hương bưởi như còn vương vấn thêm
Trăng ngủ... đêm nao... bờ cát lạnh
Hồn say... buổi đó... nụ hôn mềm
Mười lăm hay tuổi vừa đôi tám?
Chỉ nhớ... âm thầm tiếng sóng êm !!!

Thy Lệ Trang

VÀO YÊU

(Thể Dĩ Lục Vi Thủ Hạ Cú)

Gió thổi sương mềm lất phất rơi
Phát phơ áo mỏng ngát xanh đời
Xanh tươi màu mắt em huyền diệu
Huyền ảo chân trời nắng nhẹ vơi
Nhẹ thả bài thơ khe khẽ thả
Khẽ trôi dòng nước lững lờ trôi
Lờ mờ mới biết say là thế
Là đã yêu người... yêu quá thôi!

Thy lệ Trang

VUI HÈ

(Thể Tam điệp thức)

Rực rỡ hè sang, rực rỡ hè
Xoe tròn ánh mắt, mắt tròn xoe
Tay em vẫy nhẹ, tay em vẫy
Nón lá che hờ, nón lá che
Bạn với lời ca, ca với bạn
Ve cùng tiếng hát, hát cùng ve
Chờ nhau đấy nhé, chờ nhau nhé
Dưới lũy tre làng, dưới lũy tre.

Thy Lệ Trang

CHUYỆN XƯA...

(Thể Ngũ độ thanh)

Ài vắng chồng đi, vợ mãi trông
Chiều êm, lặng lẽ với tay bông
Tình xưa...vẫn nhớ lời mình thệ
Nghĩa nặng... đành quên thuở má hồng
Ngõ nhỏ, đêm dài thêm cuối hạ
Đồi cao, bão lạnh suốt tàn đông
Cùng con hóa thạch ngàn năm lẻ
Tích cũ còn ghi chuyện tủi lòng!

Thy Lệ Trang

NGÔNG!

Đời ta ngẫm lại được, thua gì?
Lặn lội bao lần bởi hồng thi
Lên núi tìm thầy: cầu tĩnh lặng
Vào chùa gặp Phật: học từ bi
Quan Âm ngoảnh mặt: còn bi lụy
Tam Tạng trề môi: vẫn đắm si
Trở lại trần gian làm nữ sĩ
Ngông ngênh ca ngợi tuổi xuân thì!

Thy Lệ Trang

NHỚ MẸ

Chánh điện...mùi hương thoang thoang bay
Hôm nay lễ mẹ một trăm ngày
Êm đêm tiếng mõ... dòng châu xót
Nhè nhẹ lời kinh... giọt lệ cay
Nhớ mãi... nồng nàn khi bá cổ
Thương hoài... âu yếm lúc nâng tay
Vành tang trắng phủ hồn sâu kín
Còn lại trong con tiếc nuối đầy!

Thy Lệ Trang

ẢO VỌNG

Hồn thơ thừa đó lạc về đâu?
Đề ánh mây đen phủ Nguyệt lâu
Bút mực im lìm... trang giấy lạnh
Thi phòng quạnh quẽ... đĩa dầu hao
Trắng xanh bàng bạc triền sông rộng
Sương trắng mịt mờ đỉnh núi cao
Em vẫn tìm hoài trong ảo vọng
Hồn thơ thừa đó lạc về đâu?

Thy Lệ Trang

ĐÊM DÀI

Mình em thao thức giữa đêm dài
Không hẹn sao lòng vẫn đợi ai
Gió nhẹ lao xao mơ tiếng guốc
Tóc mềm ngơ ngẩn nhớ bờ vai
Trăng khuya chênh chếch... trăng mờ tỏ
Bóng nhỏ âm thầm... bóng nhạt phai
Chẳng rượu mà cay nồng ánh mắt
Nghe chừng ngây ngất một cơn say!

Thy Lệ Trang

GIÂY PHÚT CHẠNH LÒNG

Tiếng gió vi vu giữa suối ngàn
Ngậm ngùi như khóc cuộc tình tan
Muôn trùng khắc khoải hồn tim vỡ
Vạn dặm chơi vơi bóng Nguyệt tàn
Nắng nhạt mưa giăng sầu vạn lý
Đông buồn tuyết phủ trắng thiên san
Dừng chân giây phút miền hoang vắng
Chạnh nhớ người xưa... nhớ phím đàn !

Thy Lệ Trang

ĐĂNG NGUYỄN

TIỂU SỬ

- Tên: Nguyễn Đáng
- Pháp danh: Nguyên Tịch
- Bút hiệu: Lam Kiều, Đăng Nguyên
- Cựu Đại úy Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Tốt nghiệp khóa 22 Thủ Đức. Đơn vị phục vụ: Sư Đoàn 18 và Sư Đoàn 5 Bộ Binh.
- Cựu tù Cải tạo. Qua Mỹ diện HO. Hiện định cư tại Tiểu Bang Maryland Hoa Kỳ.

- Cựu Chủ tịch Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại
Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ.
- Hiện là Phó Chủ tịch Ban Chấp Hành
Trung Ương Văn Bút Hải Ngoại.
- Có bài đăng trên Tạp Chí Văn Học Cổ
Thơ, Kỷ Nguyên Mới. Các Đặc San và
Tuyển Tập Văn Bút Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ.
Tuyển Tập Văn Nhân Lục của Văn Bút Việt
Nam Hải Ngoại.

ĐÃ XUẤT BẢN:

- Đã Khô Dòng Lệ (Thơ - 2004)
- Dòng Mực Tha Hương (Thơ - 2015).

CHÚC NĂM MỚI

Năm mới người thêm mới với năm
Chúc chực văn hữu thọ hơn trăm
Tài danh sự nghiệp luôn bền vững
Bệnh tật xa rời chẳng đến thăm
Thi phú dồi dào như mộng tưởng
Văn chương hoàn mỹ tựa trăng rằm
Cháu con đoàn tụ nhà êm ấm
Phước đức vuông tròn đẹp tiếng tăm.

Đăng Nguyên

(Maryland, Năm Mới 2023)

BẾN SÔNG MÊ

Tuổi già lặn bận lại già ghê
Mấy thuở xuân xanh đã bộn bề
Một thoáng qua mau đời mộng ảo
Trăm năm còn lại mảnh trăng quê
Đó đây bằng hữu vừa đi khuất
Xa vắng thân thương chẳng trở về
Đất khách đêm dài mơ cố quận
Tưởng chừng lưu lạc bến sông mê.

Đăng Nguyên

(Maryland, Thu 2022)

PHÁP LUÂN

Buổi sáng tinh mơ ngộ Pháp Luân
Bình minh soi chiếu khắp châu thân
Năm bài diệu diệu xoay vần pháp
Mỗi bước thâm thâm chuyển hóa trần
Thanh thản tâm hồn Chân Thiện Nhân
Nhớ như thân xác đẹp thanh tân
Du du tự tại tâm vô niệm
Thiền tịnh quên đời mặc thế nhân.

Đăng Nguyên

TUYẾT KHÔNG THA

Đêm Đông giá lạnh xứ Cờ Hoa
Tuyết trắng rơi rơi nhà trắng nhà
Cái lạnh trăm năm chưa ấm lại
Nỗi buồn ngàn kiếp mới trôi qua
Xe lăn theo bánh đời trơn trượt
Đời cũng lăn theo nghiệp chướng mà
Tuyết trắng rơi rơi ngàn nỗi nhớ
Năm nào Đông cũng tuyết không tha.

Đăng Nguyên

(Maryland, Đông 2022)

ĐAU TIM

Tôi vào bệnh viện mổ van tim
Nào có hay chi chuyện nổi chìm
Một giấc mê đi quên thế sự
Ba hồi tỉnh lại tưởng xà lim
Tay chân chẳng chịt dây chuyền máu
Tim phổi nhịp nhàng mạch nổi kim
Tên họ hỏi đi rồi hỏi lại
Trả lời y tá, mắt lim dim.

Đăng Nguyên

(Bệnh viện Đại Học Baltimore 2012)

BẾN SÔNG MÊ

Tuổi già lận bộn lại già ghê
Mấy thuở xuân xanh đã bộn bề
Một thoáng qua mau đời mộng ảo
Trăm năm còn lại mảnh trăng quê
Đó đây bằng hữu vừa đi khuất
Xa vắng thân thương chẳng trở về
Đất khách đêm dài mơ cổ quận
Tưởng chừng lưu lạc bến sông mê.

Đăng Nguyên

(Maryland, Thu 2022)

HUỆ THU

TIỂU SỬ:

- Sinh trưởng tại Đà Lạt, Định cư tại Hoa Kỳ từ năm 1980.
- Hiện sống tại San Jose, California.
- Làm thơ từ thời trung học với bút hiệu Trần thị Tiên, Trần Bích Tiên.
- Có bài trên các tạp chí tại hải ngoại: tạp chí Thơ, Thế Kỷ 21, Văn, Văn Học, Hợp lưu....

- Hiện cộng tác với các trang điện báo:
vantuyen.net, quantho.net,
saimonthidan.com, trasonthidan.net.

ĐÃ XUẤT BẢN:

- Thơ Huệ Thu (1987).
- Sương Chiều Thu Động (thơ, 1991)
- Mồ Ngõ Phù Vân (thơ, 1995)
- Lục Bát Huệ Thu (1997)
- Đầu Non Mây Trắng (thơ, 1998)
- Tứ Tuyệt Huệ Thu (thơ, 1998)
- Khúc Ca Quy Ẩn (thơ, 2005)
- Hương Mùa Cũ (thơ Đường in chung (2006)

CÒN AI GỎI ĐẦU?

“Ta ở bên này bạn ở đâu?
Bao nhiêu nước chảy dưới chân cầu
Đầu non mây trắng Xuân Đà Lạt
Cuối bể mù sương chuyện Bích Câu
Một thuở thanh bình thôi đã tạm
Mười năm chinh chiến có gì lâu
Văn thơ gửi lại vài trang sách
Chẳng biết còn ai lấy gói đầu?”

Huệ Thu

CUNG CHÚC TÂN NIÊN

Năm nay, con Cọp thể con Trâu,
Cọp mạnh hơn trâu chắc sẽ ngầu?
Không pháo mừng Xuân, nên cũng tiếc
Có thơ chúc Tết... đỡ cơn sầu!
Trâu về với ruộng, trâu ăn cỏ
Cọp ngự ngai vàng, cọp vuốt râu!
Thiên hạ thái bình mong lắm nhé
Nhớ rừng cọp rống... một năm tu!

Huệ Thu

Khai Bút Năm Nhâm Dần 2022

Đầu năm khai bút, chuyện bình thường
Cũ, mới, đều là nỗi mến thương!
Ghét để làm chi cho oán hận?
Thương thì dù chút cũng bằng khuâng!
Trâu ra đồng cỏ, ăn rồi ngủ
Cọp ở núi rừng, ngủ với ăn!
Sự thế quần quanh chiều lại sớm
Có chơi vài chữ...bởi thơ vương!

Huệ Thu

Ngồi Xuống Anh Em Chén Rượu Này

**Ngồi xuống! Ngồi xuống! Ngồi xuống đây!
Chúng ta hội ngộ bữa hôm nay...
Từ từ nhắc lại từng năm tháng
Thỉnh thoảng mơ màng mỗi phút giây!
Đường sá xa xăm mờ cái bóng
Nước Non gần gũi lạnh bàn tay
Bức dư đồ chỉ là khung ảnh
Cầm Tú Giang Sơn... chén rượu này!**

Huệ Thu

NGỒN NGANG TÂM SỰ

**Ánh nắng tàn Thu cúc võ vàng
Sao chim hồng nhạn chưa bay sang?
Trăng soi sông vắng ngồi trên bãi
Gió lọt phòng thơ lật đêm trang
Thương bạn thôi thì ngâm mấy vắn
Nhớ nhau đành chỉ viết dăm hàng
Tiếng ca nào đó canh hoang vắng
Tâm sự đêm ngày cứ ngồn ngang.**

Huệ Thu

AI CÓ BIẾT

Vẫn là bến cũ vẫn sông xưa.
Sao lại con đò kẻ khác đưa?
Cúi xuống thôi rồi vừa đổ lệ.
Ngước lên lại cứ tưởng cơn mưa.
Câu thơ bên gối thương chưa dứt.
Chén rượu canh sương nhớ đã thừa.
Ai đó biết ai nơi đất khách.
Viết bao nhiêu nữa hỏi cho vừa.

Huệ Thu

NÂNG LY

Nâng ly rượu chúc bạn bè mình.
Trai thật đẹp trai, gái thật xinh.
Dầu uống mềm môi không loạn choạng.
Dù ăn lửng dạ chẳng linh tinh.
Mấy khi gặp gỡ xin mừng chị.
Ít thuở xum vầy được thấy anh.
Không thước nào đo trăm tuổi được.
Xưa nay lưu lại với nhau: Tình.

Huệ Thu

HỎI CÒN GÌ?

Bỏ mặc ngoài tai chuyện thị phi
Buông tay nhắm mắt hỏi còn gì.
Thơ văn cũng tựa bao trò hão.
Sống thác cầm bằng một chuyến đi.
Văn học Như Lai không thị sắc.
Rán theo Lão Tử thuyết vô vi
Người hiền còn lại là ai nhỉ?
Núi Thú còn thơm rau dã vị.

Huệ Thu

QUÁN NHỎ CHIỀU SƯƠNG

Một sớm một mình đứng trước gương
Làm sao quên được nỗi niềm thương
Ca Li mấy chục năm lưu lạc
Hà Nội ba mươi sáu phố phường
Đã lắm gian nan nhiều trắc trở
Lại bao gió bụi mấy phong sương
Ai về ta nhắn câu tâm sự
Trời bốn phương lòng chỉ một phương.

Huệ Thu

GỬI NGƯỜI TRI KỶ

Hôm nay thêm một kẻ ly hương
Xin chúc cho nhau những bước đường
Món nợ tao nhân chưa thể xóa
Chút tình tri kỷ vẫn còn vương
Vừa quen đã thấy thương vô nghĩa
Chưa gặp mà sao nhớ dị thường!
Mới biết duyên văn là rất nặng
Hỡi người tri kỷ ở muôn phương.

Huệ Thu

CHIỀU

Khi không còn nắng nữa là chiều
Lúc đó nhìn đâu cũng quạnh hiu...
Hơn nữa, mùa Đông ngày hết sớm
Cũng là sắp Tết tháng còn nhiều?
Xuân này Má khỏi ra sân đờ
Tết tới con về gió lạnh theo...
Từng phút từng giây không thiết tới
Mấy mươi năm nhĩ... bỗng dưng chiều!

Huệ Thu

VÕ PHÚ

TIỂU SỬ:

- Bút hiệu: Y Thy(i), Võ Phú
- Sinh ngày 10-11-1978 tại Nha Trang VN.
- Hiện sống tại tiểu bang Virginia từ 1994.-
- Chủ nhiệm và chủ bút tạp chí Kết Đoàn 2002-2008
- Điều hành nhà XB Kết Đoàn 2002-2004.
- Góp mặt trong: Suối Nguồn, Hồn Quê, Văn Học Nghệ Thuật Liên Mạng, Kỷ Nguyên Mới, Văn Hữu, Cỏ Thơm, Ngôn Ngữ...

SÁCH ĐÃ IN:

- Xóm Chài (Truyện ngắn -Lotus Media-2022)
- Lạc Vào Cõi Thu (Thơ - Nhân Ảnh - 2021)
- Nước Mỹ: Những Mảnh Ghép Rời
(Truyện ngắn - Nhân Ảnh - 2020)
- Ngày Tháng Có Nhau (thơ-Văn Học Mới - 2018)
- Ván Vượng (tập văn - Kết Đoàn - 2004)
- Những Phương Trời Nhớ (thơ 10 tác giả - Kết Đoàn - 2004)
- Tường Như Đã Mất (tập truyện - 2003)
- Đồi Chia Trăm Nhánh Sông (thơ 6 tác giả - Suối Nguồn - 2002)
- Rằng Ta Đang Yêu (thơ - 2001)
- Cung Ngữ (thơ 10 tác giả - 2001)

GIẢI THƯỞNG VĂN HỌC:

- 4 Giải Viết Về Nước Mỹ
Việt Báo (2021) (2019) (2017) và (2005).
- Giải nhất thơ văn - University of Maryland - College Park – 2001

CHÚC XUÂN

Một chậu hoa Đào trước gió Xuân
Mang Xuân rực rỡ biết bao phần
Tâm Xuân hé nụ bên khung cửa
Dạ Lý chào Xuân cạnh kẻ gân
Tuyết trắng mừng Xuân đưa kẻ sĩ
Xuân hồng đón Tết cợt thi nhân
Ngày Xuân mấy chữ xin trao đến
Gửi chút hương Xuân đối với vần.

Võ Phú

NGÀY XUÂN HOA LÁ

(Ngũ độ thanh, thủ nhất tự)

Tết lại về bên những cỏ cây
Trong nhà rực rỡ Cúc vàng lay
Trầm Hương gỗ đỏ cảnh chưa rụng
Thạch Thảo hoa mềm cánh đã bay
Trộm nhớ Anh Đào sao tỏ rõ
Thầm thương Cẩm Chướng ngại phơi bày
Tình sâu nghĩa nặng luôn bền bỉ
Thắt chặt nhau vào mãi chẳng thay

Võ Phú

XUÂN

(Thủ nhất thanh)

Xuân tới trần gian thật tuyệt vời
Xuân này ấm áp khắp muôn nơi
Xuân tìm hạnh phúc trao nhân loại
Xuân chọn bình an gửi mọi người
Xuân tỏa hương thơm chừng chẳng cạn
Xuân tràn mật ngọt mãi không vơi
Xuân mang khát vọng luôn nồng cháy
Xuân nhuộm tình yêu đến hết đời.

Võ Phú

MỪNG XUÂN NHÂM DẦN

(Ngũ độ thanh)

Đông tàn lạnh lẽo sắp DẦN qua
CỘP đã trườn chân sải tới nhà
chị chủ hồng tươi quàng những GẤM
chàng trai khăng KHÁI tặng bao quà
con CHÀNG lén chạy vì câu hát
lão KẸ rời đi bởi tiếng gà
chó chưa ăn rồi no KẼNH bụng
mèo MUN uống rượu ngã la đà.

Võ Phú

(011822)

TẾT AN HÒA

(Khoán thủ chiết tự)

Tiến biệt năm trâu trước cửa nhà
Ếch ngồi đáy giếng cũng hòa ca
Tường vi sớm ngủ bên sườn núi
Anh túc còn vương dưới bóng tà
Nắn nét bài thơ đem tặng Mẹ
Hỏi han sức khỏe lại thăm Cha
Òa vui rộn rã mừng Xuân tới
An lạc bình tâm đón tuổi già...

Võ Phú
(012022)

HOA NGÀY TẾT

HUỆ trắng tinh khôi đón Tết về
MÀI vàng nở rộ một vùng quê
ĐỒNG TIỀN thịnh vượng bao người thích
THỰC DƯỢC yêu kiều lắm kẻ mê
BÁCH HỢP kiêu sa dâng Quán Thế
LAY ƠN nhã nhận cúng Bồ Đề
ANH ĐÀO rực rỡ tràn hy vọng
Quý phái PHONG LAN tỏa bốn bề.

Võ Phú
(012222)

THU

Rừng THU tĩnh lặng cuối chân trời
Một thoáng THU về ghé đến chơi
Nhặt cánh THU xưa trao mộng gởi
Khơi nguồn ý tứ đón THU chơi
THU sang gió lộng chiều đưa tới
Hạ vầy THU chào lá rụng rơi
Nắng quện THU bừng trong tuổi mới
Cho lòng bồi rối lắm THU ơi

Võ Phú

TRÊN SKYLINE DRIVE TA NGẮM THU CÙNG NÀNG

Nắng tắt chiều buông khẽ đợi nàng
Mây vờn ngọn núi gọi Thu sang
Bềnh bồng tận đáy màu xanh thẳm
Lơ lửng quanh đây sắc đỏ vàng
Lá phủ che rừng cây bát ngát
Đường mòn lấp lối cỏ mênh mang
Nơi này có lẽ là tiên cảnh
Bởi thế cho nên cứ ngỡ ngàng.

Võ Phú

THU TIỄN BIỆT

Quanh vườn lá rụng buổi chiều rơi
Tiễn biệt người đi mắt chẳng rời
Lối nhỏ còn đây lòng nặng trĩu
Tình nao đã mất dạ sầu vơi
Đi hui dỗi bước theo từng nhịp
Quạnh quẽ trông nhìn cuối ngõ khơi
Cảm thấy tâm hồn sao lạc lõng
Tim này thổn thức tại nàng ơi

Võ Phú

BÊN ĐƯỜNG HIU QUẠNH

(Ngũ Độ Thanh)

Một mảnh trăng gầy giữa gió sương
Trời đêm lạnh lẽo phủ bên đường
Hàng cây cạnh ngõ buồn nên tiếc
Cụm sỏi ven hồ thấy bỗng thương
Mỗi gót chồn chân giờ đã muộn
Ê người nặng óc mãi còn vương
Rừng thưa vạ ngã lê từng bước
Chẳng lẽ trông mòn đợi ánh dương?

Võ Phú

LÊ MỸ HOÀN

TIỂU SỬ:

- Lê Mỹ Hoàn tên thật là Nguyễn Thị Mỹ.
- Sinh quán Hải Dương, Bắc Việt.
- Sang Hoa Kỳ năm 1985 và định cư tại tiểu bang Virginia cho đến nay.
- Degree of Associate in Arts
- Accounting, 1989. Strayer College .

ĐẢ XUẤT BẢN:

- Thi tập “Ngày Vội” (2018).

NẮNG XUÂN ÁO LỤA

Đây mới vào xuân giắc mộng vàng
Mưa trên mái đọng ngát hương tan
Tơ lòng như đã cùng sao xuyên
Đàn sáo đâu đây thoảng rộn ràng
Ong bướm thả hồn chen giữa nhụy
Cỏ hoa vờn sóng chảy xuôi ngàn
Áo ai vàng lụa bay trong gió
Như rót bên hiên nắng mấy hàng.

Lê Mỹ Hoàn

ĐÓA MAI TRĂM TUỔI

Thuở trước xuân về mộng thắm tươi
Màu xanh cỏ ngát, áng mây trời
Lòng vừa nở nhẹ bao mơ ước
Hương đời ươm nồng những mắt môi
Chỉ một ngày nao anh muộn đến
Để ngàn năm ấy lệ thầm rơi
Mai vàng nở cánh hoa trăm tuổi
Là đóa tình thơ gửi tặng người.

Lê Mỹ Hoàn

THU ĐÃ THAY MÀU

Thu đã thay màu quện gió đông
Hoà theo tiếng vọng lướt bên song
Sương rơi lãng đăng mờ nhân thế
Tuyết rụng âm thầm dạt bến không
Mơ thấy nhận về tung cánh trắng
Mong sao hoa nở đổi xuân nồng
Tay đưa phím lạc hồn đâu tá
Chiếc lá xoay chiều ngọn bắc phong.

Lê Mỹ Hoàn

TẾT NHỚ NHÀ

Tết ở nơi đây thật nhớ nhà
Lòng nghe thăm thăm bóng ngày qua
Bàn thờ trước ngõ mừng xuân mới
Câu đối bên thềm gọi giấc xưa
Nồi bánh chưng xanh rền sắc lá
Bình lay ơn đỏ thắm màu hoa
Ngẩn ngơ tìm đóa mai vàng nở
Bỗng thấy băng khuâng một cội già.

Lê Mỹ Hoàn

XUÂN CA

Nhịp khúc xuân ca đã đến gần
Bên thềm pháo nổ rộn mừng lân
Đào mai tỏa nhẹ hương thơm ngát
Trẻ nhỏ đùa vui vẽ sáng ngàn
Đàn én lượn trời bay ríu rít
Chuông chùa khắp nẻo quyện trầm ngân
Tình yêu lên tiếng trong lòng đất
Kết mộng tình thân nghĩa hợp quần.

Lê Mỹ Hoàn

MỘT ĐOÁ VÔ ƯU

Thềm hoang vừa nở đóa vô ưu
Thơm ngát long lanh dưới ánh chiều
Giọt nắng rơi tan lòng nhẹ nhõm
Tách trà thấm đọng cảnh cô liêu
Nghe chân chậm bước đường an tịnh
Theo gió thoảng lan thoảng dập dìu
Phiên muộn rời xa, tâm lắng đọng
Hồn như thanh thần giữa hương chiều.

Lê Mỹ Hoàn

QUANG HÀ

TIỂU SỬ

- Tên thật: Hà Thuận
- Sinh năm 1953 tại Quảng Điền, Thừa Thiên
- Cựu học sinh Quảng Điền, Nguyễn Hoàng
- Trước 1975: gia nhập QLVNCH-
(khóa 9B/72/SQTB). Sau 1975: đi tù gần 6
năm, trại sau cùng: Bình Điền.
- Định cư tại CA, USA năm 1995 / HO34
- Sở thích và sáng tác: thơ, họa, thi pháp,
chạm trổ...

MỘT NÉT TÂM

Vắng vẽ từ lâu bóng thủy cầm
Mặt hồ thoáng gợn sóng vô âm
Chòm cây ngơ ngác màu hoa dại
Đáy nước đều hiu ánh nguyệt thâm
Dạo trước đường vui, chim ríu rít
Về sau lối chòe, cỏ đan râm*
Một mình đếm bước con đường nhỏ
Có nhánh thông gầy lã nét Tâm...

Quang Hà

(August 31, 2008 *chòe: vắng vẻ, u tịch)

NHÂN VỚI GIẶC TÀU

Trải suốt ngàn năm họa giặc Tàu
Non sông bền vững một kim âu
Thoát Hoan muốn thoát, đành chui ống
Ô Mã* danh ô, phải rụng đầu
Vạn kiếp xương phơi đầy bãi cạn
Ngọc Hồi máu đỏ ngập hào sâu
“*Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm*”**
Ảo mộng xâm lăng, chuốc thảm sầu

Quang Hà

(* Ô Mã Nhi / ***Thơ Nam Quốc Sơn Hà của Lý Thường Kiệt.*)

NGHE LÁ MÙA THU

Nghe lá mùa thu cứ rụng dần
Ngẫm đời như thể áng phù vân
Chưa quên niềm hận ngày buông súng
Đã thấy tà dương bóng vương chân
Nợ nước thẹn lòng câu trách nhiệm
Tình quê xót dạ cuộc ly phân
Bên trời lặn đặng cùng trang lứa
Nghe lá mùa thu cứ rụng dần.

Quang Hà

(July 2020)

THU SỚM SAN FRANCISCO

Thu sớm, bên đường chiếc lá bay
Đàn chim di trú trốn vào mây
Cầu treo lơ lửng mờ sương khói *
Tháp bút mệnh mang sợi nắng gầy **
Phố chợ tưng bừng sao chẳng thấy...?
Hồn quê xao động có ai hay!
Trùng dương hải lý vời con nước
Chiều xuống triều lên, khói sóng đầy...

Quang Hà

(*Cầu Kim Môn (Golden Gate Bridge)

**Tháp Coit Tower trên đồi Telegraph.)

PHIẾN TRĂNG MƠ

Lối mòn vương vấn đẹp như mơ
“Nhất phiến Hương giang” tỏa bến bờ *
Thành cổ u trầm soi ngấn nước
Trường Tiền ánh bạc vẽ nên thơ
Vấn Lâu mái nguyệt khơi niềm ảo
Thiên Mục lầu chuông động khói mờ
Khách cũ thả hồn chưa muốn bước
Hồn còn mê mãi chuyện ngày xưa...

Quang Hà

(Lấy ý từ câu: Hương Giang nhất phiến nguyệt/ Kim cổ hứa đa sầu trong bài Thu Chí của Thi Hào Nguyễn Du.)

TÓC XÕA LƯNG ĐÈO

Lưng đeo em xõa tóc mây vương
Theo bước ta đi vạn ngã đường
Biển biếc sáng ngời thanh kiếm bạc
Trời xanh rạng rỡ bóng vàng dương
Nha Trang khuất nẻo, người muôn dặm
Đồng Đế xa mờ, “thiên nhất phương”!
Tượng lính mất rồi em góa phụ
Lưng đeo tóc thả, lệ mù sương...

Quang Hà

VỊNH CÁI ĐÌNH

Ở giữa làng kia có cái đình
Ba gian ngói đỏ rộng rùng rinh
Trang nghiêm vào những giờ nghi lễ
Náo loạn nhằm khi dịp họp hành
Chức sắc đưa cay còn cãi vã
Bàn dân chếp miệng chịu làm thỉnh
Thành Hoàng ngó xuống, lòng ngao ngán:
Rất bọn tranh ăn, lũ bạc tình!

Quang Hà

THƠ ÔNG BÀ TÁO

Một Bà đứng cạnh với hai Ông
Nồi đội trên đầu vẫn cứ ngồi
Lửa đỏ chẳng nê than nóng đốt
Tro tàn đầu quần nhọ bôi hông
Sáng, cơm liền nước nào quên việc
Chiều, cháo rồi canh dấm tính công
Ngấm lại thói đời ăn ở tệ
Cuối năm đem Táo quẳng ngoài sông *

Quang Hà

(*Tháng Chạp có lệ đưa Ông Táo ra gốc cây
đưa ở mom sông hay đầu làng để thay Táo
mới.)

TẾT, CHỈ NHỚ NGÀY

Thứ sáu cho nên vẫn phải “cày”
Xuân về tâm sự với ai đây!
Đầu năm đến sở trời nghe lạnh
Mồng một về nhà mắt thấy cay
Có phải nhang trầm vương sợi khói
Hay là thương nhớ níu chân mây?
Ở đây đâu có hai lần Tết
Có cũng như không, chỉ nhớ ngày!...

Quang Hà

(Ngày đầu năm Mậu Tuất 2018)

Ngọn Hải Đăng *

Ta đến đây rồi ngọn hải đăng
Mịt mù khói tỏa với sương giăng **
Cheo leo mòm núi đèn treo tháp
Vững chãi sườn non đá kết tầng
Năm tháng hiên ngang cùng bão táp
Đêm ngày ngạo nghễ với triều dâng
Tàu về bến cũ nhờ tiêu điểm
Người lạc nhau hoài bởi tối trăng?

Quang Hà

*(Aug. 28, 2011 / * Ngọn Hải Đăng ở Point
Reyes (The Lighthouse at Point Reyes.)*

UYÊN THÚY LÂM

TIỂU SỬ:

- Sinh trưởng tại Bạc Liêu, Việt Nam.
- Tốt nghiệp Đại học Luật Khoa và Khoa Sư Phạm tại Sài Gòn.
- Nhiệm sở: Giảng dạy tại các Trường Trung Học trong tỉnh Bạc Liêu.
- Cùng gia đình đến sinh sống tại Boston, Massachusetts từ năm 2000.
- Làm việc trong một Medical Company tại Boston.

SINH HOẠT VĂN THƠ:

- Trong Gia đình Văn Nghệ Sĩ Boston.
- Hội viên Hội Văn Nghệ Tự Do tại Florida từ năm 2010.
- Đăng văn thơ tại một số trang Web của Bạn hữu, Anh Chị Em:

Gia Đình Mũ Đỏ Hoa Thịnh Đốn / Liên Hội Cựu Chiến Sĩ Việt Nam Hoa Thịnh Đốn / Văn Nghệ Boston / Người Việt Boston / Hội Ái Hữu Bạc Liêu Bắc và Nam California / Hội Diên Hồng Boston.

- Có khoảng 40 bài Thơ đã được phổ thành Nhạc phẩm.

ĐÀ XUẤT BẢN:

- Thi Tập “Trăng Nước Bến Bờ Xưa” (2015). Ra mắt năm 2015 và 2017.
- Thi Tập “Đón Nắng Mai Hồng” (2021). Ra mắt năm 2022..

GỬI NGƯỜI NĂM CŨ

Rì rào cành lá đón thu phong,
Rực rỡ rừng xưa tím đỏ hồng.
Hạ đến duyên trao lời nguyện ước
Đồng tàn tình gửi nắng bên song.
Người đi dong ruổi đường sương gió,
Kẻ ở trông vời nẻo nhớ mong.
Nuốt lệ gượng cười giờ cách biệt
Trăm năm tình cũ thiết tha lòng.

Uyên Thúy Lâm

NGÀN THU CÁCH BIỆT

Lặng nhìn mờ Mẹ đã rêu phong,
Dầu dãi sương pha lấm bụi hồng.
Mẹ tiễn con đi tràn lệ ướt
Cha chờ con đến nắng qua song.
Thời gian phủ, tóc ngàn mây bạc
Ngày tháng trôi, lòng vạn ngóng mong.
Trần thế trăm năm đâu gặp nữa!!
Nhớ thương Hiền Mẫu đón đau lòng.

Uyên Thúy Lâm

RỪNG THU GỢI NHỚ

Tuyệt vời sắc lá của rừng phong,
Thu đến vẽ tranh nâu, tím, hồng.
Hồ nước long lanh in bóng núi
Vàng mây lơ lửng thoáng bên song.
Không quên hận nước mùa giông bão
Mãi nhớ tình em trắng đợi mong.
Sớm muôn anh về nơi cổ quán
Chờ nhau, em hãy thấu cho lòng.

Uyên Thúy Lâm

TIẾNG ĐÀN XƯA

Em nhớ trong mơ có tiếng đàn,
Bên người năm ấy lúc xuân sang.
So dây đàn dạo câu tương ngộ
Nắng phím loan ngân điệu đá vàng.
Lắng khúc Phượng Cầu vang thánh thót
Đợi chàng Tư Mã bước thên thang.
Trăm năm hoài vọng mùa trăng cũ
Xuân đến rồi đi, mộng chẳng tàn.

Uyên Thúy Lâm

NÓI VỚI “HONEY”

Phải nhớ lời em nha “honey”
Ta cần duyên thắm hơn “money”.
Sáng ra, trà cúc xin pha sẵn
Chiều lại, lời tình “talk with me”.
Chủ nhật mình đi vườn hái táo,
Tuần sau sân trượt khoẻ đôi “knee”
Nhân sinh xuân mộng dài bao khắc?
Đừng để ngày qua tiếc mấy khi!!

Uyên Thúy Lâm

MỪNG ĐÓN LỄ GIÁNG SINH

Đèn vui thấp sáng trước muôn nhà,
Cánh thiệp bay về từ chốn xa.
Nhớ đến người thân chưa hội ngộ
Nghĩ về em cháu sẽ chia quà.
Vang vang Cung Thánh cao câu hát
Lồng lộng Tầng Trời nhã nhạc ca.
Nhân loại đón mừng ân Giáng Thế,
Đất lành Chúa đến ngập tràn hoa.

Uyên Thúy Lâm

HOÀNG HY

- Sinh tại Huế năm 1934.
- Học: Tiểu học Gia Hội / Trung học Lycée Francais de Hue / Chasseloup Laubat Saigon / Lycée Yersin Dalat.
- Đại học Kiến Trúc Saigon, tốt nghiệp 1965.
- Động viên vào Khoá 14 Thủ Đức. cấp bậc cuối cùng Đại úy. Hai năm rưỡi tù. Ra tù làm tại Viện Thiết kế Saigon.
- Vượt biên cuối năm 1979, qua Mỹ năm 1980 làm nghề IC Mask Design, ngụ tại Santa Clara cho đến nay. Về hưu từ 2006.
- Sở thích tuổi già, hội họa, chụp hình nghệ thuật, chơi đàn mando, guitar và thi phú.

TRI ÂM

Đường đời đâu dễ có tri âm,
Thấp đuốc đi tìm khắp thế nhân.
Biết mặt miệng chào, đâu hẳn bạn,
Quen người tay bắt, chẳng là thân.
Mong tìm họ Bá, chung đàn dạo,
Khẩn kiếm chàng Kỳ, góp giọng ngâm.
Tri kỷ, thôi thì đành biết vậy,
Đối nhân tri diện, bất tri tâm...!

Hoàng Hy
(*Githéa, Sơ thu 2000*)

SINH NHẬT 67

Những làm quên cả tháng năm qua,
Con cháu hôm nay tụ đến nhà,
Nghĩ lại thì hay mình sáu bảy,
Xem ra mới biết tuổi hơi già.
Nghe vui, đàn trẻ không quên bố,
Thấy thích, người thân vẫn nhớ ta.
Buổi tiệc, hương trà thơm tuổi thọ,
Thắp đèn, cắt bánh, chúc mừng cha...

Hoàng Hy
(*Githéa, August. 26th 2001*)

THU NHỚ

**Gió trở hơi thu gọi chút buồn,
Lưng trời mây trắng sợi ngang buông
Thương bờ tóc dệt giăng chiều nắng,
Yêu khoé mắt đưa gọi cảm nguồn.
 Áo lá chưa vàng, thu chậm bước,
Heo may còn vắng, hạ sâu vương.
Ngày xưa, nhớ quá, bên mây biển,
Lối cũ chân Ai rẽ bụi đường...!**

Hoàng Hy
(Githéa, Sơ thu 2002)

GIÓ TRỞ

**Gió trở, nàng Thu thoáng hiện rồi,
Lưng trời đàn vạc cánh chơi vơi
 Quê hương xa tắp, mây che núi,
 Đất Mẹ trầm sâu, lệ phủ đồi,
 Cuối Hạ, nắng chiều xuyên kẽ lá,
Sơ Thu , sương sớm tỏa cùng nơi.
 Bâng khuâng xót nhớ ngày thơ ấu,
 Áo giác mung lung chuyện một thời!**

Hoàng Hy
(Githéa, Oct. 2002.)

HỎA DIỆM HỒ

(Crater Lake)

Tuyết trắng trời thanh, nắng lụa vàng,
Xuân chưa cất gót, hạ choàng sang.
Nước xanh lòng lộng thông soi bóng,
Bờ đứng uy nghi đá dựng hàng.
Mây bạc xa xa vây đỉnh núi,
Rừng sương thâm lạnh khoác màu lam.
Đến đây tưởng lạc vào tiên cỏi,
Lữ khách tình say, dạ ngổ ngang.

Hoàng Hy

(Githéa, July 11th 2003.)

THU VƯƠNG

Mây trời lãng đãng thật là thu,
Mở rộng tim ai luống ngục tù.
Nắng muộn lé soi sâu lữ thứ,
Mưa đêm lạnh ướt giấc miên du.
Tóc thương buông xõa, màu nhung nhớ,
Mắt mộng chìm sâu, dáng mịt mù.
Cứ mỗi lần cây thay đổi áo
Lòng còn vương tiếng lá xưa ru...

Hoàng Hy

(Githéa, Cuối thu 2003)

LỜI MẸ RU

Ru xưa Mẹ hát nhớ từng lời,
Kéo kết võng hòa tiếng ả ơi:
‘Nam Phở cau mua’ con lặng ngủ,
‘Chợ dinh trâu bán’ Mẹ không rời.
Dây nôi buộc chặt tình thương kính,
Mây chạng đăn quanh Mẹ cuộc đời.
Giọng Mẹ còn nghe từ cố quận,
Thanh âm vang vọng vượt ngàn khơi.

Hoàng Hy

(Githéa, November 3rd 2005)

YOSEMITE

Mung lung mây phủ đỉnh hoang sơ,
Cánh hạc thiên trung lượn lững lờ,
Vách đá tạo hình che nhật nguyệt,
Rừng thông khua ngọn vẽ trời thơ.
Lắng xa, nhạc suối, khúc đàn mộng,
Ngắm xuống, ngàn hoa, cảnh trí mơ.
Những tường người xưa, chừ lạc bước,
Thiên Thai tiên nữ mãi mong chờ...!

Hoàng Hy

(Githéa, May 2005)

CUỐI ĐƯỜNG

Dẫu biết đang đi chặng cuối đường,
Quên thù, bỏ hận, giữ yêu thương.
Trời quang mây tạnh, chân vui bước,
Bão táp mưa rơi, ý quyết cường.
Thế sự, ngoài tai, làn gió khói,
Nhân tình, bận óc, thoáng hơi sương.
Tư duy phó mặc cho tâm thức,
Chẳng phải trầm ngâm hoặc diện tường.

Hoàng Hy

(Santa Clara, 3-15-2006)

HOA SEN

Từ bùn sen nở hướng muôn sao
Mà chẳng bản dơ một chút nào.
Gốc rễ bám sâu vào nước đáy,
Gương đài lồng lộng thẳng trời cao.
Trắng hồng sắc tịnh xua phiền não,
Thơm dịu hương thanh tỏa ngọt ngào.
Tâm tĩnh nhìn hoa quên thế sự,
Vô ưu nhụy giác lặng trùm bao...!

Hoàng Hy

(Githéa, Santa Clara, 12-09-03)

VƯƠNG THANH

TIỂU SỬ:

- Sinh ra trong thập niên 60 và qua Hoa Kỳ năm 75. Làm việc trong ngành điện toán.
- Sở thích là văn chương: đọc sách, làm thơ, dịch thơ Đường, Tống, và thơ nhạc Việt qua tiếng Anh để giúp bảo tồn văn hóa Việt và chia sẻ cái Đẹp Tuyệt Vời của thi ca Việt với phương Tây.

ĐÃ XUẤT BẢN

Ba tập thơ, nhạc song ngữ:

1. A Garden of Vietnamese Lyrics & Verse, Bilingual Edition, compiled and translated by Vương Thanh (2019). Sách dày hơn 600 trang, gồm 100 thi sĩ và nhạc sĩ, khoảng 150 bài thơ, nhạc được chuyển qua tiếng Anh.

2. 40 Selected Songs by Vĩnh Điện, Bilingual Edition, translated by Vương Thanh (2020).

3. Nguyễn Du's The Tale of Kiều, 2020s Bilingual Edition, translated by Vương Thanh. Sách dày hơn 360 trang, gồm truyện Kiều và phần sau hơn trăm trang cho thơ nhạc những tác giả khác và một ít tranh, ảnh và thư pháp.

GÓP THƠ VĂN

với vài đặc san văn chương trên mạng : CoThom, art2all, Long Hồ Vĩnh Long, Đặc San Lâm Viên, Nguồn và có góp vài bài thơ trong tác phẩm “Lưu Dân Thi Thoại” do Cội Nguồn xuất bản năm 2003.

MƠ VỚI CHIM BÀNG

Mơ với chim bằng tung cánh bay
Độc ngang trời đất một vòng xoay
Tối vào sa mạc coi sao mọc
Chiều xuống thảo nguyên nhật nắng phai
Uống giọt thủy tinh trên xứ tuyết
Theo vàng minh nguyệt nhập cung mây
Về qua thương hải, ôn hoài niệm
Sóng biển dạt dào... Xưa với Nay...

Vương Thanh

MAI HỒNG

Mai hồng thắm nở một chiều sương
Tuyết giá nhưng lòng vẫn ngát Hương
Thanh khiết, nhẹ nhàng, với tạp niệm
Dịu dàng, rực rỡ, đẹp văn chương
Mảnh mai đâu ngại trời băng giá
Kiêu diễm nào thua đóa hải đường
Hẹn chúa Xuân về mang nắng ấm
Cùng muôn hoa thắm Lối Yêu Thương...

Vương Thanh

(Hong Thành, lập đông 2022)

TÂY HỒ HÀNG CHÂU

Ngược cánh thời gian về quá khứ
Không gian trầm lắng tiếng thu xưa
Đầm sen còn thoảng hương tao ngộ
Rặng liễu chưa nhòa dáng tiểu thư
Thu thủy long lanh màu mắt biếc
Xuân sơn thanh tú nét mây tơ
Ngàn xưa danh sĩ hà phương tại?
Non nước Tây Hồ vọng tiếng Thơ.

Vương Thanh
(Hàng Châu, 2000)

QUỲNH NƯƠNG

Nàng đến lặng thầm như khói sương
Dịu dàng hơi thở ngát thanh hương
Tơ ngà rạn vỡ hồn trinh tuyệt
Áo trắng đài trang dáng ngọc nương
Ánh nguyệt dịu soi giờ hội ngộ
Gió ngàn ngàn vọng khúc giai chương
Một trời thu thủy trong lòng mắt
Gọi ý thơ về, đan vấn vương

Vương Thanh

DẦM VẦN THẢ GIÓ

Dầm vần thả gió viết mà chơi
Ai kẻ đồng thanh gửi mấy lời
Bút vẫn còn say giòng thủy nguyệt
Lòng chưa nguôi vọng tiếng trùng khơi
Long lanh mắt biếc ngàn hoa sóng
Thăm thẳm màn đêm một nét cười
Trời, Đất từ đây thôi cách biệt
Từ Em tiên cảnh bỗng nơi nơi !...

Vương Thanh

VÀO THU

Nàng Thu dệt áo đón mùa sang
Pha nét đỏ xanh, điểm ánh vàng
Rực rỡ lá phong khoe sắc thắm
Ngọt ngào cánh gió thoảng hương lan
Hoa rơi lác đác thơm lòng đất
Nước gợn lăn tăn vắng ý đàn...
Hương sắc đầu Thu muôn lộng lẫy
Trước sầu ly biệt, tỏa bừng chẳng?...

Vương Thanh

HẠT SƯƠNG TRỜI

Hạt sương trời lạc giữa vườn mơ
Dịu dịu hương lòng trải ý thơ
Lấp lánh pha lê ươm sắc lá
Mượt mà bích thảo dệt màn tơ
Hoa đan, ngọc kết dòng thanh thoát
Suối chảy, tùng reo bước lặng lờ
Hoài tường non Bồng, mi ngân lệ
Đường mây thăm thẳm nổi bơ vơ...

Vương Thanh

UÔNG RƯỢU NGẮM TUYẾT

Tuyết trắng mênh mông phủ dậm trường
Bắc phong rét lạnh khí mù sương
Mưa hoa lất phất gieo niềm nhớ
Mây xám lênh đênh gợi nỗi buồn
Thuyền mãi nghìn trùng xa bến mộng
Lòng còn muôn thuở luyện quỳnh hương
Mời người tri kỷ vò thi tửu
Sưởi ấm hồn đơn giữa tuyết sương...

Vương Thanh
(*Hồng Thành 2000*)

BÁT NỮ

Nàng Tuyết tinh khôi đẹp tuyệt trần
Nàng Xuân rực rỡ nét thanh tân
Nàng Thu vời vợi tình lưu luyến
Nàng Hạ yêu kiều dáng mỹ nhân
Nàng Nguyệt thanh cao ru giấc điệp
Nàng Thơ êm ái gọi hồn xuân
Nàng Mây suối tóc ngàn thu mộng
Nàng Nhạc ngọt ngào... Hương ngát tâm...

Vương Thanh

ANH KHÍ NGHÌN THU

*Ôn trang sử Việt chiều mưa
Trống Mê Linh tự ngàn xưa vọng về !...*

Việt sử lẫy lừng trang vẻ vang
Anh hùng, liệt nữ, nợ giang san
Kinh ngư lướt sóng gìn sông núi
Bạch tượng dẫn binh dẹp bạo tàn
Gò Đống lửa bùng cơn địa chấn
Sông Đằng máu rửa hận xâm lăng
Dư đồ từng tấc, Hồn Dân Tộc
Anh Khí Nghìn Thu Rạng Nước Nam !...

Vương Thanh

T TÂM MINH NGÔ TĂNG GIAO

TIỂU SỬ:

- Ngô Tăng Giao, bút hiệu Tâm Minh.
- Sinh tại Hà Nội năm 1940. Trưởng thành tại Sài Gòn. Lập nghiệp luật sư tại Đà Lạt.
- Gia nhập Luật Sư Đoàn Sài Gòn 1962.
- Tham gia ban giảng huấn trường Chính Trị Kinh Doanh Viện Đại Học Đà Lạt 1966.
- Vượt biên Mã Lai rồi tỵ nạn Hoa Kỳ 1989.

VĂN:

- Đà Lạt Ngày Tháng Cũ (2010).
- Chuyện phiếm Pháp Luật (2018)

THƠ CHUYỂN NGỮ ANH VIỆT:

- Mưa Xuân (*Spring Rain-2001*).
- Tình Mẹ (*Mother's Love-2008*).
- Rừng Thu (*Autumn Woods-2019*).

TRUYỆN THƠ PHẬT GIÁO:

- Truyện cổ Phật Giáo (*Tập 1, 2 & 3*).
- Tiền thân Đức Phật (*Tập 1, 2, 3 & 4.*)
- Cuộc đời Đức Phật Thích Ca (*2002*).
- 101 Truyện Thiền (*2004*).
- Tặng một vàng trắng (*2004*).
- Quan Âm Thị Kính (*2008*).
- Mục Liên-Thanh Đề (*2009*).

KINH SÁCH PHẬT GIÁO:

- Kinh Pháp Cú (*Chuyển dịch thơ*) (*2003*).
- Kinh Bách Dụ (*Chuyển dịch thơ*) (*2007*).
- Mười vị đệ tử lớn của Đức Phật (*2012*).
- Tìm hiểu Kinh Pháp Cú (*2006*).
- Phật dạy luyện tâm như chần trâu (*2010*).
- Ngụ ngôn thiền ngày nay (*2010*).
- Niết bàn (*2010*).
- Phật pháp cho trẻ em (*2011*).
- Văng tiếng chuông chùa (*Tạp ghi*) (*2014*).

HƯ' KHÔNG

Bồng bênh ẩn hiện bóng ngư ông
Neo chiếc thuyền nan giữa bến sông
Rộn rã thả câu trong quạnh vắng
Lao xao buông lưới giữa mênh mông
Chập chờn cõi ảo mù sương bạc
Thấp thoáng bờ chân rạng ánh hồng
Muôn đợt sóng vàng loang nước biếc
Đập dồn khuất nẻo chốn hư không.

Tâm Minh

TRỜI VÀO THU

Tuổi trời thấm thoát đã vào Thu
Rừng lá vàng rơi dệt mộng mơ
Dĩ vãng đã qua nào tiếc nuối
Tương lai chưa tới há mong chờ
Vuốt làn tóc bạc khơi thi hứng
Xoa nếp da nhăn gợi tứ thơ
Nở đóa hoa lòng vui hiện tại
Thong dong ta nhẹ bước vân du.

Tâm Minh

MÀU THỜI GIAN

Xào xạc ngoài song tiếng lá rơi,
Gió thu lành lạnh thoảng qua rồi.
Bồng bênh mây tụ ven đầu núi,
Lờ lững nhận chao khuất cuối trời.
Hoa úa, nụ non đua hé nhụy,
Tre già, măng nỡn vội đâm chồi.
Màu thời gian ướp vàng muôn lá
Trong nhịp đời trôi mãi tuyệt vời!

Tâm Minh

HOANG SƠ

Một mình thơ thần chốn hoang sơ
Mặc nước thời gian chảy lững lờ
Vui, gác vừng dương đầu núi biếc
Buồn, treo bóng nguyệt rặng rừng thưa
Người xưa nào thấy trong nhung nhớ
Cảnh cũ đâu còn giữa mộng mơ
Đảo vắng ngậm ngùi thân lãng tử
Sầu lên cung bậc dệt vần thơ.

Tâm Minh

(Đảo Pulau Bidong, Mã Lai 1988)

VÔ THƯỜNG

Lời vàng tỏa rạng khắp muôn nơi
Hãy ngắm thiên nhiên ngắm cuộc đời
Xuân tới lộc chồi vươn nét thắm
Hạ về hoa lá khoác màu tươi
Thu sang vàng vọt cảnh tàn uá
Đông đến trụi trơ cảnh rụng rơi
“Thành”, “Trụ” để rồi qua “Hoại”, “Diệt”
Vô thường vạn vật thể nhân ơi!

Tâm Minh

ĐƯỜNG HOA PHỐ NÚI

Ngàn thông cùng tấu khúc hoan ca
Vui đón người em ở chốn xa
Gió núi mơn man vờn gót ngọc
Hương rừng ngan ngát ướp chân ngà
Đường hoa xao động câu tình tứ
Đốc đá ngân vang điệu thiết tha
Từ buổi em xuôi về phố cũ
Đá mòn tâm sự lặng kẻ hoa.

Tâm Minh
(Đà Lạt 1966)

SANG MÙA

Day dứt u hoài khúc nhạc mưa
Như người rơi lệ đầm trên tơ
Gió về trút lá vương hè cũ
Mưa đến tuôn sầu ngập phố xưa
Lê bước dội vang niềm quạnh quẽ
Dừng chân lắng đọng nỗi bơ vơ
Hồn hoang nghiêng lạnh chiều đô thị
Trời đất sang mùa gợi ý thơ.

Tâm Minh

ĐẾN VƯƠNG

Cạn chén! Tri âm khắp bốn phương
Nghiêng bầu chung hưởng thú đau thương
Say! Ru lối mộng đầy thi tứ
Tĩnh! Lạc nẻo trần ngập gió sương
Rượu nghĩa nồng nàn đời huyền vọng
Men tình ngây ngất kiếp vô thường
Mặc ai nghiêng ngã vòng danh lợi
Cao thấp mình ta bước đến vương!

Tâm Minh
(Đà Lạt 1966)

LẮNG ĐỘNG

Thiên nhiên phô sắc vẻ thanh tao
Phổ núi lừng danh tự thuở nào
Sương sớm bông bênh vờn lũng thấp
Nắng chiều e ấp phủ đồi cao
Gió ru thác bạc dòng êm chảy
Mây lượn hồ xanh sóng nhẹ chao
Lắng đọng lòng trần trong suối ngọc
Khách du vui ngắm cánh hoa đào.

Tâm Minh

(Đà Lạt, VN)

XUÂN VIỄN XỨ

Thêm một mùa Xuân chốn viễn phương
Nhớ về quê cũ trắng canh trường!
Tháp xưa chuông sớm luôn vang tiếng
Chùa cũ nhang khuya mãi ngát hương.
Thi hứng gọi tình ghi mấy khúc
Văn nguồn khơi ý thảo vài chương
Thả hồn theo tuyết rơi song vắng
Viễn xứ lòng người rộn luyện thương.

Tâm Minh

ANH NGŨ' chuyện ĐƯỜNG THI

THE HORSEMAN

I heard a horseman
Ride over the hill,
The moon shone clear,
The night was still;
His helm was silver,
And pale was he;
And the horse he rode
Was of ivory.

WALTER DE LA MARE
(1873-1956)

NGƯỜI CƯỠI NGỰA

Văng vẳng tôi nghe thấy tiếng người
Rộn ràng cưỡi ngựa phóng qua đồi
Trắng vàng ngời sáng soi muôn lối
Đêm vắng im lìm phủ khắp nơi
Cương ngựa long lanh phô ánh bạc
Bóng người thấp thoáng ẩn sương trời
Ruổi rong chú ngựa trên đồi vắng
Thấp thoáng thân ngà vạm dạm chơi.

Tâm Minh
(chuyện ngử)

SONG

A widow bird sate mourning for her love
Upon a wintry bough;
The frozen wind crept on above,
The freezing stream below.

There was no leaf upon the forest bare,
No flower upon the ground,
And little motion in the air
Except the mill-wheel's sound.

PERCY BYSSHE SHELLEY
(1792-1822)

CA KHÚC

*Đơn chiếc, nàng chim khóc cuộc tình
Trên cành đông phủ cảnh buồn tênh;
Gió lùa buốt giá qua đồi vắng,
Suối chảy lạnh băng dưới ngõ quanh.
Rừng trụi còn đâu tàn lá thắm,
Đất tro nào thấy dáng hoa xinh.
Từng không lặng ngắt như ngưng đọng
Trừ tiếng guồng xe nước thoảng nhanh.*

Tâm Minh
(chuyển ngữ)

THE SICK ROSE

O Rose, thou art sick.
The invisible worm
That flies in the night,
In the howling storm

Has found out thy bed
Of crimson joy,
And his dark secret love
Does thy life destroy.

WILLIAM BLAKE
(1757-1827)

BÔNG HỒNG NHUỐM BỆNH

*Bông hồng đẹp đẽ của ta ơi
Thôi thế từ nay nhuộm bệnh rồi!
Đêm chờ chàng sâu nho nhỏ tới
Đêm lừa cơn bão phũ phàng trôi
Sâu tìm hoa thắm trao tình ái
Sâu chọn nhụy tươi ướp mộng đời
Vì mối tơ duyên thâm kín đó
Đời hoa nàng sớm úa tàn thôi!*

Tâm Minh
(chuyển ngữ)

VICARIOUS

When I stand under the willow-tree
Above the river,
In my straw-coloured silken garment
Embroidered with purple chrysanthemums,
It is not at the bright water
That I am gazing,
But at your portrait,
Which I have caused to be painted
On my fan.

AMY LOWELL
(1874-1925)

TỜ VƯƠNG

*Thơ thân mình em dưới liễu xanh
Trên dòng sông uốn khúc quanh quanh,
Áo vàng lụa dệt đường tơ mịn
Cúc tím hoa thêu nét chỉ thanh,
Hờ hững chẳng nhìn con sóng nước
Thiết tha chỉ ngắm bóng hình anh,
Bóng hình thương mến em nhờ họa
Trên chiếc quạt này đẹp tựa tranh.*

Tâm Minh
(chuyển ngữ)

THE PASTURE

I'm going out to clean the pasture spring;
I'll only stop to rake the leaves away
(And wait to watch the water clear, I may):
I shan't be gone long. - You come too.

I'm going out to fetch the little calf
That's standing by the mother. It's so young
It totters when she licks it with her tongue.
I shan't be gone long. - You come too.

ROBERT FROST
(1874-1963)

ĐỒNG CỎ

*Con hãy cùng ta đi suối luôn
Ta ra làm sạch suối bên đồng.
Dừng chân cào lá cây vương vãi.
Dõi mắt chờ dòng nước lắng trong.
Bò mẹ liếm con kêu sáng khoái,
Bê con giỡn mẹ chạy long nhong.
Bắt bê về trại. Ta về sớm.
Con hãy cùng ta đi suối luôn.*

Tâm Minh
(chuyển ngữ)

ĐƯỜNG THI ONLINE

Sẽ ra mắt:

- Tuyển tập Đường Thi (tập 2)
- Xướng họa Đường Thi